

JULY/AUGUST
2009

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXXIV,
Nos. 7-8

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Martyrs Who Have Overcome the World,</i> Rev. Hieromonk Calinic (Berger)	3, 16
<i>2009 Episcopate Congress</i>	4-5
<i>Trust in God, Psalms. Lillian Lupu</i>	6, 8
<i>61st National A.R.F.O.R.A. Congress,</i> Adela M. Price	7-8
<i>Book Review: Naming the Child,</i> Lyn Breck, RN, CAC II, LPC	8
<i>Congratulations Graduates!</i>	9
<i>Convocation: Orthodox Brotherhood USA</i>	9
<i>The Road to Unity – From Vision to Action:</i> <i>OCF Conference</i>	10
<i>Pan-Orthodox Clergy Wives Weekend 2009</i>	10
<i>Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox</i> <i>Conference</i>	11-12, 13
<i>St. Nicholas Junior Camp 2009,</i> Rev. Fr. Ionut Maerean	13
<i>Scholarship Recipients</i>	14-16
<i>Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>Cuvânt de Suflet, Iulie - August 2009,</i> + Irineu, Episcop Vicar	17, 24
<i>Congresul Episcopiei – 2009,</i> Participant,	18-19, 22
<i>Rolul mirenilor (laicilor) în Biserică,</i> + Bartolomeu Anania, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului	20-22
<i>Educarea Creștină a Familiei, Cuviosul Moise</i> <i>Arapul, 28 August, Maica Preoteasă</i>	23-24

OUR COVER: Icon depicting the Beheading of the Prophet, Forerunner and Baptizer John, commemorated on August 29.

UPCOMING EVENTS

September

A.R.O.Y. 60th Conference – September 4-6, 2009
St. Mary Cathedral, Cleveland, OH

40th Anniversary – September 12-13, 2009
St. Mary Church, Calgary, AB

70th Anniversary – September 26-27, 2009
Holy Nativity Church, Chicago, IL

October

105th Anniversary – October 10-11, 2009
St. Mary Cathedral, Cleveland, OH

**10th Anniversary of Bishop Nathaniel's
Elevation to rank of Archbishop** –
October 20, 2009

Consecration of New Church –
October 23-24, 2009
St. Dimitrie Church, Easton, CT

November

**25th Anniversary of Enthronement of His Emi-
nence, Archbishop Nathaniel as Ruling Hier-
arch** – November 16-17, 2009

ANNUAL PREOTESE RETREAT

Vatra Romanesca, Grass Lake, Michigan

September 18-20, 2009

For more information, please contact: Psal. Lillian Lupu, 403-203-7033, psalillian@shaw.ca; Psal. Nicole Mitescu, 909-624-6811, nmitescu1@mac.com; or Psal. Mary Lynn Pac-Urar, 330-666-1782, marylynn@mlpatlaw.com.

THE MARTYRS WHO HAVE OVERCOME THE WORLD

by
Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

“To the one who has a goal greater than the world, the world can do nothing,” wrote St Nicolai Velimirovici. Christians are precisely those persons whose goal should be greater than the world – greater than anything that can be achieved or acquired in this life or on this earth. “In the world but not of the world” as the old *adage* goes. Having their focus exclusively on Christ and His Kingdom, “on things above and not of the earth” (Col. 3:2), is exactly what filled the Martyrs – men, women and children – with a spiritual power that the world could not give, understand nor explain. What else could give a human being strength to lose everything, suffer torture, imprisonment, public humiliation and even a violent death, with peace, conviction and forgiveness?

Such was the death of Christ Himself on the cross: “Father, forgive them” (Lk 23:34). And such was the death of the Martyrs that fill the calendar of the Orthodox Church and converted nations and peoples through their self-sacrificing witness. The “Church is adorned in the blood of her martyrs throughout the world, as in purple and fine linen.” The word “martyr” means “witness” and in a sense, only martyrdom is true witness and true Christianity – it alone has truly and irrevocably placed Christ above all that is one’s own, without holding anything back or turning back. Only one who has laid down his or her life can really witness to the One who laid down His life. In this sense, the martyrs are the Gospel lived out in its fullness and hence the foundation of Orthodoxy. For this reason, each and every Divine Liturgy without exception is celebrated over the relics of the martyrs.

The martyrs are countercultural in our Western society which even in its religion and “spirituality” remains totally adverse to suffering and wholly engrossed in what can be obtained for oneself. “I want to be more spiritual” – but how does that help one transcend oneself? The (false) dogma of contemporary Christianity is maintaining a “balance” – not too much religion, but just enough to round out life. Where is the balance in martyrdom? St. Nicolai Velimirovici has written, “My elders taught me, when I was a youth, to cling to heaven and earth, lest I stumble. [That is, have a balance between the spiritual and the mundane.] For a long time I remained a child and would lean on this crutch that they gave me. But once eternity flooded my soul and I felt like a stranger in

the world, heaven and earth snapped in two in my hands like a frail reed.”

The Christian Martyrs are precisely those people whose souls have been flooded by eternity – by the living, powerful, active, eternal Holy Spirit of God, who abides and rests in the adopted sons of God, as He does in the Son of God. The same love that filled

Jesus Christ fills them with love for Jesus Christ, the only “love stronger than death,” which causes a person to think with a different logic, judge with other standards, and see all things in life – the good and the bad – as nothing more than temporary means to prepare us for eternity.

This perspective is not for the elite. Each and every Christian is called to put Christ first in such a way. Chris-

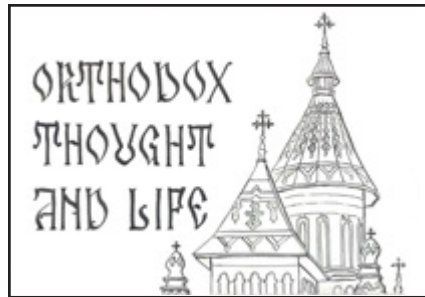
tianity is weak today for one reason: Christians do not put Christ absolutely first in their life – making His life their life – but rather try to fit Him into their schedules and priorities. Hence the gifts of the Spirit are difficult to find.

Such a perspective of putting Christ and eternity first in all things is certainly counter-cultural in today’s world, which would see the martyrs as “fanatics” or “touched” at best. Such is the pseudo-sophistication of those who cannot see beyond earthly life to the purpose of life itself, or have no other conception of God beyond that of their own limited reasoning. This is prevalent even in popular Christianity. For example, one American preacher has recently written a best-selling book, *Live Your Best Life Now*. The spiritual impoverishment of contemporary Christianity – its lack of spiritual power and waning influence – is in part its focus on this world and this life. How would the multitudes of Christian martyrs, those of yesterday and of today’s world too, fit into such a scheme? Where is the logic of losing everything, including one’s life, for Christ, in this approach?

St. Paul wrote, “Yea doubtless, and I count all things but loss for the excellency of the knowledge of Christ Jesus my Lord: for whom *I have suffered the loss of all things*, and do count them but dung, that I may win Christ, and be found in him ... That I may know him, and the power of his resurrection, and the fellowship of his sufferings, being made conformable unto his death, so that by any means I might attain unto the resurrection of the dead” (Phil. 3:8-11).

How can we imitate the martyrs, and what can we

Cont. on page 16

2009 EPISCOPATE CONGRESS

The 77th Annual Episcopate Congress of the Romanian Orthodox Episcopate of America took place from July 2-5, 2009 at Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan. Although delegate numbers fluctuated throughout the weekend, a high of 133 delegates was reported during the sessions.

On Thursday, the Clergy Conference convened in the lecture hall of the Valerian D. Trifa Romanian American Heritage Center. His Eminence, Archbishop Nathaniel addressed the clergy brotherhood and took care of the diverse administrative matters which clergy need to know, including the topics of: marriage and the Priesthood; the role of Preotese in the Parish; preaching on the level of the faithful; cooperation between Parish Priest and Faithful; and the unacceptable practice by some clergy of issuing priestly bans on the faithful. His Grace, Bishop Irineu presented a lecture on the theme "Following Christ," and examined the example of the Holy Apostle Peter, especially his self-denial and spirit of self sacrifice. Rev. Fr. David Subu (Falls Church, Virginia) made a presentation about the pastoral care of young people, presenting startling statistics about: how often they attend church regularly; the fact that they are idealistic and how important honesty and trust are to them; and sadly, the fact that a great majority leave the church after they go away to college. For these reasons, the clergy engaged in lively discussion about successful programs they have in their parishes and the great need for guidance in providing youth-based programs in both English and Romanian. One clergyman commented that he tells all his young people that: 1) Jesus loves you no matter what 2) You need to be careful to make good decisions 3) I am your priest and am available at any time when you need help or need to talk. Discerning together the needs of the diocesan family at large, others urged the practice of priestly ethics, prayer and love. V. Rev. Fr. Laurence Lazar presented a report on the activity of the Joint Dialogue Commission which was printed in the Annual Report published for the Congress. Many clergy engaged in discussion about the report. The meeting was adjourned in time for Vespers which was warm, well attended and inspiring. The Episcopate Council met Thursday night in the lecture hall of the Romanian American Heritage Center, approved the agenda to be presented the next day and discussed various matters to be presented to the Congress.

On Friday morning, the assembled delegates were led in the Invocation to the Holy Spirit by our Archpastor, whose 10th anniversary of elevation to the rank of Archbishop and 25th anniversary of serving as ruling hierarch is being celebrated by the Episcopate this year. The growth in the number of missions, many of which have become parishes during Archbishop Nathaniel's pastorate, was reflected in the in-

creased number of delegates, causing the need to set up more tables and chairs to accommodate them. Among the Missions accepted by the Congress as Parishes are: St. Mary of Magdala (Houston, Texas), Holy Cross (London, Ontario), and St. Nicholas (Montreal, Quebec).

After the normal meeting preliminaries, Archbishop Nathaniel presented his Address to the Congress (which is posted on the Episcopate's website) in which he offered a description of inter-Orthodox life worldwide and its relevancy for Orthodox Christians in North America. He alluded to the work of the Pan-Orthodox Pre-Conciliar Commission in Chambes, Switzerland (June 6-13, 2009), to the St. Vladimir's Summer Institute held on June 18-20, 2009 about the history of autocephaly in North America and the "Visions of Unity – Past and Present" in North America. With regard to the efforts toward the unity of the two Romanian dioceses in North America, he reminded the delegates that the 2008 Congress "decided that the work of the Joint Dialogue Commission regarding a join Proposal to the Romanian Patriarchate was an acceptable basis for continuing work. It also urged the Episcopate Office to establish commissions to implement due diligence in the areas of law, finance and statutes. This has been done and the commissions are working." He noted that "there are also concerns about leaving the OCA as the autocephalous Church in North America. . . . Observations made in a Christian way can be beneficial. Concerns should also be made known." He decried "attacks made directly on ecclesiastical personages and on those clergy who were appointed by us and confirmed by the Episcopate Congress." He continued: "Just as it is impossible for Orthodox Churches to live in isolation from each other, so it is not possible that we consider that we can live our Christian lives in isolation from our brethren of various jurisdictions in North America. . . . Today, as through the centuries, this visible sign of the presence of the Holy Spirit is seen in our unity and good order in the Church." His Eminence concluded his message by saying: "Perhaps it is now our part, as another step on the way to a totally unified Autocephalous Church in America, to promote the unification of the Romanian community on this continent."

During the two days of Congress sessions, the clergy and lay delegates heard reports and had ample opportunities to examine and discuss them. The Department of Religious Education report received great attention especially with respect to Sunday School Programs and the Summer Camps for children. Sunday School curriculum is abundant in the English language, but many from primarily Romanian-speaking parishes asked for resources for their programs. One suggestion was to contact Metropolitan Iosif of Paris who has 300 parishes under his care for possible resources. Posting

resource links on the Episcopate's website was also suggested. Regarding summer camps, suggestions included having regional camps since it is difficult for many potential students to travel to the Vatra or to Fort Qu'Appelle, Saskatchewan. Also, many schools in the south are now in session earlier, so that camp dates need to be adjusted to make camps available to them. Another suggestion involved having weeklong day camps, where students go to a camp at the local parish during the day, but go home at night. Related to this, AROY and Brotherhood members announced their willingness to start a fundraising campaign and volunteer to install new playground equipment for children who visit the Vatra during the Congress, Church camps and other events. The old equipment had to be removed in 2008 due to insurance regulations.

On Saturday, July 4, before lunch, delegates and guests gathered under the flags and knelt in a Thanksgiving Service for United States Independence Day, with prayers to the Lord for the leaders and peoples of the USA, Canada and Romania. Immediately following the service, the clergy and faithful processed to St. Mary Cemetery where a Memorial Service was celebrated for the souls of Hierarchs, founders, clergy and lay brethren resting there: Archbishop Valerian, Bishop Policarp and all of blessed memory.

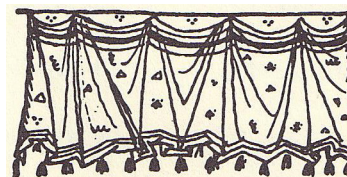
The meals during the weekend were truly outstanding. The faithful of Sts. Peter and Paul Church, from Dearborn Heights, Michigan, hosted us with love and delicious Romanian meals. Next year, the Congress will be "hosted" by the faithful of St. Mary Cathedral of Cleveland.

The last session of the Congress, moderated by the Very Rev. Fr. Laurence Lazar, Secretary of the Episcopate Council and mostly by Fr. Ian Pac-Urar, discussed the reports of External Affairs, the Joint Dialogue Commission (JDC) and the various auxiliaries. Due to the fact that the work of the various commissions working on the unity issue was not yet completed, this year there was no voting on the Proposal. However, there were ample discussions, many questions and clarifications. Father Remus Grama, representative for External Affairs, explained the changes in world Orthodoxy which in his opinion require action on our side with regard to Romanian unity here. Father Grama indicated that Romanian unity in America would be one step forward to a broader and more profound Orthodox Unity in America. Judge John Regule presented the Due Diligence Report on behalf of the members of the Committees, which besides himself includes: Attorney Michael Khoury, Attorney Mary Lynn Pac-Urar, Attorney James Carabina, Dean Calvert and Ianne Pac-Urar. He reported that the Romanian Archdiocese (ROAA) responded to the initial due diligence questions six months after the initial request, and he reported on some of the particulars learned from the inquiry. The ROAA in turn asked the Episcopate to answer the same due diligence ques-

tions in addition to others, which the Episcopate is currently preparing. Attorney Khoury will meet with V. Rev. Fr. Nicholas Apostola (ROAA), and Mr. Calvert and Ms. Pac-Urar will go to Chicago to review the ROAA financial situation. The importance of and desire to engage the issue of Orthodox unity in North America is apparent as reflected in the high delegate turn-out at the Congress, the lengthy discussions of the issues at the Congress, and the increasing activity on the internet among those within and outside of the Episcopate. What became clear was the fact that everyone wants their voice to be heard, and due to passionate emotions on both sides of the issue, all parties need to be mindful that we are all Christians first and need to show love and respect for others, no matter what our point of view. Thus, with the blessing of the Archbishop and by the will of the Congress, this significant work of the Church continues.

The Proposed Budget was approved. The New Episcopate Council was elected late Saturday evening while Vespers was ending in the Pioneers Chapel. The 2009-2011 Episcopate Council is: Rev. Frs. C. Antonescu, C. Berger, I. Cudritescu, R. Grama, L. Lazar, D. Subu (Alternate); S. Balan, H. Dragiciu, L. Fogoros, C. Korolchuk, M. Kuziak, R. Mitchell, M. Nikolic, A. Price, V. Serban, G. Thetford, Ps. M.E. Rosco (Alternate), A. Srbu (Alternate); Ex-Officio: L. Pop, Ps. C. Ungrin, M. Tipa, N. Avramaut, R. Flunder (See full information at roea.org).

After dinner, the delegates and guests relaxed with the Mioritza Orchestra and soloist Filimon Bogdan. Dancers brought forth the lovely rhythms and costumes of our Romanian cultural heritage and the day ended in harmony. Sunday morning, the Congress was completed with the Hierarchal Divine Liturgy concelebrated by Archbishop Nathaniel and Bishop Irineu, and assisted by the Priests and Deacons present, with beautiful responses given by a choir assembled and ably directed by Subdeacon John E. Lazar. Archbishop Nathaniel spoke on the Gospel of the day, and Bishop Irineu expressed gratitude to the Reverend clergy for their exemplary dedication and thanked those who love and support their Church. The day ended with photos, the banquet and singing of the national anthems, paternal expressions of pastoral love, fraternal hugs and farewells, and special gratitude to the faithful workers of the host Parish of Saints Peter & Paul of Dearborn Heights, Michigan, who with their Parish Priest, V. Rev. Fr. Romey Rosco and Assistant Priest Horatiu Balanean, accepted the responsibility to host the Congress at the last moment when all other options had been exhausted.

TRUST IN GOD

By **Psa. Lillian Lupu**

“Be anxious for nothing, but in everything by prayer and supplication, with thanksgiving, let your requests be made known to God; and the peace of God, which surpasses all understanding, will guard your hearts and minds through Christ Jesus” (Phil. 4:6-7).

Trust in God. What a wonderful topic. Nothing else matters in life as much as trust in God. He knows our heart, every thought and every need that we have. All we have to do is trust in Him. So why is that so hard?

For years now, I have seen a bumper sticker that says “God is my co-pilot.” The first time I saw this I was outraged that God would be delegated to co-pilot status. God needs to be our pilot – directing each move we make; we need to trust Him to do the driving. We may sit in the driver’s seat, but He actually has control. It is not a coercive type of control but one of cooperation and love. Do we want to give up control? Not usually. It is not an easy lesson to learn. We trust God, but only as long as we have both hands on the controls.

A young baby gives all control over to his parents. He never really has any control over himself except to verbalize when he is hungry or uncomfortable. Such a secure feeling it is to know that his parents love him and will look after every one of his needs. Just like the shepherd looks after his flock, so a parent loves his child and looks after all his needs.

Have you ever ridden on the back of a motorcycle? I have, and I didn’t like it, because I felt like I had no control over anything. Have you ever jumped out of a plane tethered to another person with a parachute? (I have not). That is full trust. There is no control that is yours, and all control is given to the other person. You hope and pray his parachute opens and that he doesn’t unhook the rope that connects you together. That is what we should do with Jesus Christ our Saviour as we go through our life. We should be tethered to Him and give up complete control to Him. Not easy, but once you’ve done it (usually out of desperation), you have experienced complete trust in the Shepherd.

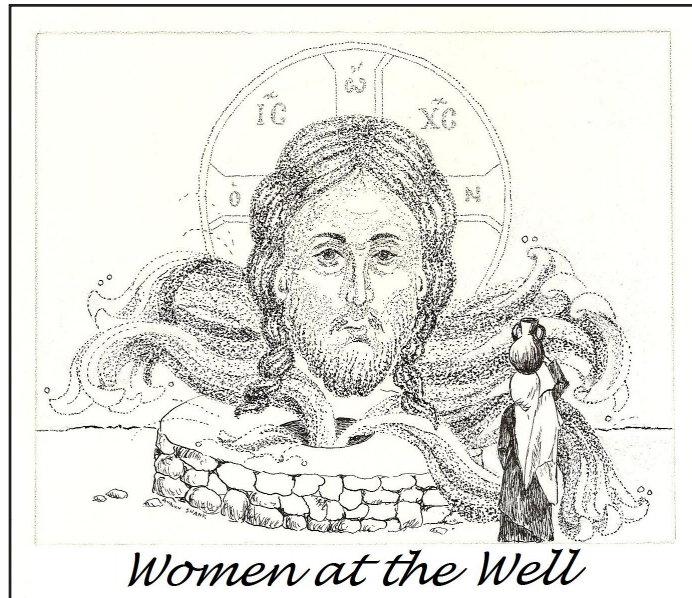
The Psalms are a wonderful place to find help in trusting God. Here are some examples:

- Psalm 23: “The Lord is my shepherd, I shall not want.”
- Psalm 91: “No harm will befall you ... For he will

command his angels concerning you to guard you in all your ways ... ‘Because he loves Me,’ says the LORD, ‘I will rescue him; I will protect him, for he acknowledges My name’.”

- Psalm 27: “For in the day of trouble he will keep me safe in his dwelling; he will hide me in the shelter of his tabernacle and set me high upon a rock.”
- and, Psalm 121: “My help comes from the LORD, the Maker of heaven and earth. He will not let your foot slip — He who watches over you will not slumber.”

Many obstacles come our way during our journey in this life. Like a child who depends on his mother, we have neither the experience, nor the wisdom to handle them all on our own. We turn to our friends, family and the Church to find guidance and advice. These are good things, because God works through people and through the Church. We must also let God work through us; and that is only done by prayer, by listening, and leaving God to be the pilot. His guidance is one

of love and understanding.

Psalm 23: “Even though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil, for you are with me; your rod and your staff, they comfort me.”

The Shepherd’s rod and staff are like the priest’s *epitrachil* (stole) during the Sacrament of Confession. When we are most vulnerable, the *epitrachil* is draped over our head to comfort and protect us just like the shepherd’s staff. God is always with us and makes Himself known to us in many ways.

Fear comes nonetheless. Jesus feared in Gethsemane. Fear comes in many forms – it can be fear of the unknown, a fear for physical safety, a fear for financial security, a fear of dying. Yet even in fear we must trust in God. I have known a few people who have trusted God completely while they were enduring very harsh challenges. There is a peace about them, a peace that cannot be jarred by life’s reality. That peace comes from trusting in God’s comfort. It is a peace that “passes understanding” (Phil. 4:7), because it does not depend on circumstances but rather completely on our faith.

Cont. on page 8

61ST NATIONAL A.R.F.O.R.A. CONGRESS

ARFORA Executive Board 2009-2011

The 61st National A.R.F.O.R.A. Congress was held at St. Mary Romanian Orthodox Church in Chicago, IL on June 5-7, 2009. The weekend sessions began with the Executive Board meeting on Friday afternoon, followed by an informal Welcome Reception for all delegates and guests. A very enjoyable evening was had by all.

On Saturday, His Eminence Archbishop NATHANIEL and Spiritual Advisor Fr. Cosmin Antonescu opened the Session with a prayer and addressed the Congress. The Auxiliaries represented were: "St. Mary", Chicago, IL; "Holy Nativity", Chicago, IL; "Holy Cross", Hermitage, PA; "Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary Cathedral", Cleveland, OH; "Holy Trinity", Youngstown, OH; "Saint George", Canton, OH; "Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary"

St. Paul, MN; "Saint George Cathedral", Southfield MI; "Saints Peter and Paul", Dearborn Heights, MI; "Presentation of our Lord", Fairlawn, OH; "Protection of the Holy Mother of God", Falls Church, VA; "Holy Cross", "Decent of the Holy Spirit", Merrillville, IN.

A.R.F.O.R.A. awarded seven \$1,000.00 scholarships this year, in addition to raising over \$15,000.00 for renovations to the A.R.F.O.R.A. House. We continue to support the Monasteries, Seminarians, the Vatra Summer Camps, the Preotese Retreat, the widowed Preotese and the Mission Fund. Our new project, "Cancer Awareness in Women", raised monies both nationally and on local levels. Our main focus remains on organizing new Auxiliaries. Over the past

Cont. on page 8

Delegates to the 61st ARFORA Conference

NAMING THE CHILD

Hope-filled reflections on Miscarriage,
Stillbirth, and Infant Death
by Matushka Jenny Schroedel,
Paraclete Press, 2009

The subtitle gives the broad-brush strokes of the contents of what is truly an exquisite book on a challenging subject. Over eleven chapters and 150 pages, the author invites us into "the forbidden room" of infant death. She is herself a wife, a mother, and a survivor of infant loss as the dedication to her infant brother, Garrison, suggests. An Orthodox Christian with a master's degree in theology, she brings to her work a rare and welcome depth and breadth of spiritual perception, gentle, and inviting. Through poignant personal sharing, inspired quotes from the bereaved, captivating storytelling and good, orderly direction in the form of specific suggestions closing each chapter, Jenny Schroedel shows herself to be a competent and compassionate guide. Her personal spirituality is respectfully woven through the paragraphs like a golden thread.

The real life stories of real people, many of whom I know personally, are both devastating and grace-filled. Without exception, they requested that their real names be used. They were not interested in protecting their identities or shrouding the realities they experienced and continue to experience. These grieving parents, siblings, and other family members and friends entrusted their most personal moments into the author's care, and she honored their trust.

Jenny Schroedel adroitly fashions a pathway through the grief, confusion, and heartache, lifting the veil of secrecy and shame from what characteristically in our society is a disenfranchised loss. She exercises a precious ministry by, among other things, understanding the importance of naming the child, no matter the age or stage of that child's development. She addresses the essential issues faced by those experiencing peri-natal loss with holy respect and reverence.

This book will provide basic information, solace and even serve as a rudder for sanity in the troubled times that follow the loss of a child. For those in caretaking roles: counselors, ministers, and others, this book will offer insights and provide a template of sensitivity to the myriad issues raised by these particular losses. Essentially, as Jenny expresses so well: "God is the one who holds every memory of every child tightly, tenderly, against the backdrop of eternity." This is the cradle of her work.

I can wholeheartedly recommend that you make space in your heart and mind and on your bookshelf for this precious witness to hope and healing that can emerge from the precariousness of our life's experiences. It will draw you into a place of spiritual beauty and be a balm for your soul.

Lyn Breck, RN, CAC II, LPC
Counselor

Jenny Schroedel has published essays and book reviews in a variety of magazines, including Books & Culture, Portland Magazine, and First Things. She has a Masters in Theology from St. Vladimir's Seminary. Naming the Child (Paraclete Press – 800-451-5006) is her fifth book. She lives in Hawaii with her husband John, an Orthodox priest, and their two daughters.

61st National ... *Cont. from page 7*

four years, ARFORA has mailed over 100 packets to the new Missions and Parishes to familiarize them with our organization. This past year three Auxiliaries were re-activated and two new Auxiliaries are in the process of joining ARFORA.

The guest speaker was Kathryn Saclarides, a graduate student at The University of Chicago, who presented a very inspiring slide program on the "Mission of Faith". In closing, President Adela Price introduced the newly-elected A.R.F.O.R.A. board for 2009-2011: Pres. Lucy Pop; Vice Pres. Florica Mindea; Vice Pres. Ps. Mary Ellen Rosco; Sec. Deborah Moga; Treas. Esther Pora; Members at Large: Dorina Popa, Mary Sankey, Adela Price, Cornelia Merchant, Karen Pascu, Ps. Lenora Wright, Ps. Camelia Antonescu, Louise Gibb, Marilyn Francu, and Elaine Timariu. The host for the 62nd Congress will be the St. Juliana Ladies Guild of Protection of the Holy Mother of God Church, Falls Church, VA.

The Session was adjourned with a prayer and blessing by His Eminence Archbishop NATHANIEL, Spiritual Advisor Fr. Cosmin Antonescu and Fr. George

Ursache. The day was concluded with a Parastas and Great Vespers followed by a Dinner-Dance. A very festive Romanian program was presented by "Rhapsodia Carpatilor". Dancing and singing was enjoyed by all.

Sunday morning was celebrated with Hierarchal Divine Liturgy followed by a Farewell Brunch.

Our very special thanks is offered to Fr. George Ursache, the Congress Chairpersons Miriana Dinu and Esther Pora, and the Ladies Auxiliary for hosting a very memorable 61st National ARFORA Congress.

Adela M. Price

Trust ... *Cont. from page 6*

Trusting in God brings God into our lives, even in the midst of fears, anxieties and temptations. The Psalms and Scriptures call us to such a trust, and give us the words and examples of those who did have such trust. But more than this, our Lord Himself invites us to this trust. It is simply up to us to obey Him: "Come to Me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. Take my yoke upon you and learn from Me, for I am humble and lowly in heart, and you will find rest for your souls. For my yoke is easy and my burden is light" (Mt. 11:25-30).

CONGRATULATIONS GRADUATES!

**Elizabeth
Gheordunescu**

ELIZABETH GHEORDUNESCU, daughter of Cristian and Gabriela Gheordunescu, graduated from Cranbrook Kingswood Upper School in Bloomfield Hills, MI on June 5, 2009. She was on the Dean's List and Honor Roll all four years, a member of the Cum Laude Society, Mu Alpha Theta, Mathematics Society and commended for a National Merit Scholarship.

Among awards received are: 12th grade Grace Fry Award, English Prize Paper awards (grades 9, 10 & 12), National Spanish Exam Gold Medalist (grades 10-12) and 11th grade History Pfister Award. Her activities included Madrigal Girls' Choir (3 years), tutoring and hospital volunteering, and a member of the Conduct Review Board at the school. Elizabeth is a 2008 graduate of Sts. Peter and Paul Sunday School and has often entertained the parish as a pianist, having studied for 11 years. She also sings in the church choir, and is an active member of the AROY Chapter, serving as vice-president in 2008 and currently as treasurer. Her plans are to attend the University of Michigan at Ann Arbor as a student in the Honors Program of the College of Literature, Sciences and the Arts to study pre-medicine.

JENNIFER PLACINTA, daughter of Nick & Crina Placinta, graduated from Crestwood High School in Dearborn Heights, MI on June 6, 2009, where she received the Richard D. Ensign Award for Science and was 2008 Homecoming Queen. Jennifer is in the National Honor Society (graduated in the top ten of her class) and participated in the Drama

Jennifer Placinta

Club, Science Olympiad, softball and the marching band (playing the flute). At Sts. Peter & Paul Church, Jennifer is a 2008 Sunday School graduate and currently AROY Chapter secretary for two years. Her plans are to attend Wayne State University for Pre-Dentistry and English, then transfer to the Uni-

versity of Detroit Mercy for Orthodontistry.

WE ARE GRATEFUL THAT BOTH GRADUATES ARE ACTIVELY INVOLVED IN THE LIFE OF THEIR CHURCH AND WE LOOK FORWARD TO THEIR CONTINUED STUDIES AND ACHIEVEMENTS IN THEIR CHOSEN CAREERS.

CONVOCATION ORTHODOX BROTHERHOOD USA

In Accordance with Article III, Sections 1 & 2 of the By-Laws of the Orthodox Brotherhood U.S.A., we hereby convoke the

42nd ANNUAL BROTHERHOOD CONFERENCE

October 16-18, 2009

**Holy Cross Orthodox Church
950 Maple Drive, Hermitage, PA 16148-2333
(724) 346-3151**

+NATHANIEL, Archbishop
Nick Avramaut **Viorel Nikodin**
President **Secretary**

Note: Every member of the Brotherhood is eligible to be a delegate at the Conference.

SCHEDULE OF EVENTS (All activities at Holy Cross)

Friday, October 16

7:00 -9:00 pm Welcome Reception

Saturday, October 17

9:00 am Continental Breakfast
10:00 am Meeting Convenes
1:00 pm Lunch
2:00 -4:00 pm Educational Forum
Information on Trip to Romania
6:30 pm Great Vespers
7:00 pm Appetizers, Dinner and Raffle

Sunday, October 18

9:45 am Divine Liturgy
12:00 noon Brunch

HOTEL: Radisson Hotel Sharon, Route 18 & I-80, West Middlesex, PA 16159. Phone: 724-528-2501 or 1-800-333-3333. Mention "Orthodox Brotherhood / Holy Cross" for \$85 rate. **Reservations Deadline: September 18, 2009.**

THE ROAD TO UNITY — FROM VISION TO ACTION: ORTHODOX CHRISTIANITY IN NORTH AMERICA

Amidst an unprecedented focus of attention and activity on Orthodox Unity, Orthodox Christian Laity (OCL) invites all Orthodox and interested observers to attend its **22nd Annual Conference** to be held at **Antiochian Village in Ligonier, PA on October 29-31, 2009.**

“At no time in recent history has there been such attention focused on the quest for Orthodox unity both in America and world-wide,” declared Peter Petkas, OCL president. “These developments provide OCL, a long-time advocate of Orthodox unity, and all concerned Orthodox with a historical opportunity to help chart the way toward this vital goal. Our annual meeting is a timely vehicle for both dialogue and action leading to Orthodox unity.”

Petkas explained that the program includes seven panels comprised of devout and informed Orthodox who will discuss a range of topics connected to the realization of Orthodox unity in America. He said these discussions will include (a) the process for achieving Orthodox unity in North America and other non-traditional Orthodox areas that was adopted at the recent Pan-Orthodox meeting held in Chambesey, Switzerland and (b) the impact that the exclusion of representation by the Church in North America in that

meeting, and in future pre-conciliar meetings, will have on the relevance of those decisions to the Orthodox faithful in North America. His Beatitude Metropolitan Jonah, newly-installed primate of the Orthodox Church in America, will deliver the keynote address. His Eminence Archbishop Nathaniel and His Grace Bishop Thomas will also participate in the meeting.

“In keeping with OCL’s long-standing principle that lay participation in Church life is essential for a vibrant and healthy church,” Petkas continued, “we will examine carefully all proposals for unity whether generated here or abroad from the standpoint of canonical Orthodox tradition; and, just as importantly, how they contribute to the spiritual life of the Church and her individual communicants. Never before have we had such an opportunity. I urge all OCL members and their friends to gather at Ligonier where 24 years ago the flame of Orthodox unity in America was lit by courageous and visionary Orthodox leaders. It is now our obligation to pick up where they left off and in this new environment renew our commitment to unity.”

Go to <http://www.ocl.org/roadtounity> to register online or call Antiochian Village/OCL Conference: 724-238-3677. Questions - call OCL: 877-585-0245.

Announcing

CLERGY WIVES WEEKEND 2009

*A pan-Orthodox gathering of spiritual
refreshment and fellowship in memory of*

Kh. Joanne Abdalah

Kh. Joanne Abdalah served as an inspiration in her life as the wife of a priest and as a counselor to many. She understood the joys and trials of this life, and the need for finding strength in Christ and each other. She believed that every clergy wife needs to discover and develop her own Christian vocation.

In her memory, clergy wives of the Antiochian Archdiocese and greater Pittsburgh area Orthodox churches are planning the inaugural pan-Orthodox **Clergy Wives Weekend** at the Antiochian Village the

weekend of November 7-8, 2009. Mother Christophora of Holy Transfiguration Monastery (Ellwood City) and Matushka Juliana Schmemmann will be the speakers, addressing the theme: “How to Be a Clergy Wife and Still Go to Heaven.” The schedule will reflect Joanne’s holy and holistic approach to life – we need to pray; we need to play. We need to enjoy the fellowship for this short time without parish responsibilities, family responsibilities or other cares of this world.

The schedule for the Weekend’s program will begin Saturday morning and end with Sunday liturgy and brunch. Participants wishing to arrive Friday night will be able to do so, for the additional night’s lodging. An informal gathering will be held for those arriving Friday. Registration forms and information will be mailed in August. Additional information and forms will also be available as they are completed on the Antiochian Village website. (www.antiochianvillage.org, “Conference Center” link, then under “Upcoming Events.”)

Contact: Kh. Stefanie Yazge,
Weekend Committee Coordinator
Home: 724-832-1101; email: syazge@msn.com

THE FOURTH PRE-CONCILIAR PAN-ORTHODOX CONFERENCE

The Orthodox Center of the Ecumenical Patriarchate — Chambésy, 6-13 June 2009

THE ORTHODOX DIASPORA

Decision

The Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conference was convened by His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew, with the consensus of Their Beatitudes the Primate of the Most Holy Orthodox Churches expressed during their Sacred Synaxis at the Phanar in October 2008. The Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conference met at the Orthodox Center of Ecumenical Patriarchate in Chambésy, from 6 to 13 June 2009 under the chairmanship of His Eminence Metropolitan John of Pergamon, representative of the Ecumenical Patriarchate.

This Conference, to which all of the most holy Orthodox Autocephalous Churches were invited and were represented, studied the issue of the canonical organization of the Orthodox Diaspora. Pursuant to article 16 of the Rules of Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conferences, this Conference discussed the relevant documents submitted in 1990 and 1993 by the Inter-Orthodox Preparatory Commission, amending and approving them as follows:

1. a) It is affirmed that it is the common will of all of the most holy Orthodox Churches that the problem of the Orthodox Diaspora be resolved as quickly as possible, and that it be organized in accordance with Orthodox ecclesiology, and the canonical tradition and practice of the Orthodox Church.

b) Likewise, it is affirmed that during the present phase it is not possible, for historical and pastoral reasons, for an immediate transition to the strictly canonical order of the Church on this issue, that is, the existence of only one bishop in the same place. For this reason, the Conference came to the decision to propose the creation of a temporary situation that will prepare the ground for a strictly canonical solution of the problem, based on the principles and guidelines set out below. Of necessity, this preparation will not extend beyond the convening of the future Great and Holy Council of the Orthodox Church, so that it (the Council) can proceed with a canonical solution of the problem.

2. a) This Conference proposes that, for the transitional period where the canonical solution of the issue will be prepared, "Episcopal Assemblies" of all canonically recognized bishops in each region should be created (or founded) in each of the regions defined below. The bishops will continue to be subject to the same canonical jurisdictions to which they are subject today.

b) These Assemblies will consist of all the bishops in each region who are in canonical communion with all of the most holy Orthodox Churches, and will be chaired by the first among the prelates of the Church of Constantinople and, in the absence of thereof, in accordance with the order of the Diptychs. These Assemblies will have an Executive Committee composed of the first hierarchs of the different jurisdictions that exist in the region.

c) The work and the responsibility of these Episcopal Assemblies will be the concern for manifesting the unity of

Orthodoxy, the development of common action of all the Orthodox of each region to address the pastoral needs of Orthodox living in the region, a common representation of all Orthodox vis-à-vis other faiths and the wider society in the region, the cultivation of theological scholarship and ecclesiastical education, etc. Decisions on these subjects will be taken by consensus of the Churches who are represented in the particular Assembly.

3. The regions in which Episcopal Assemblies will be created in a first stage are defined as follows:

- i. North America and Central America.
- ii. South America.
- iii. Australia, New Zealand and Oceania.
- iv. Great Britain and Ireland.
- v. France.
- vi. Belgium, Holland and Luxembourg.
- vii. Austria.
- viii. Italy and Malta.
- ix. Switzerland and Lichtenstein.
- x. Germany.
- xi. Scandinavian countries (except Finland).
- xii. Spain and Portugal.

The Bishops of the Diaspora, living in the Diaspora and possessing parishes in multiple regions, will be members of the Episcopal Assemblies of those regions.

4. These Assemblies, which are formed by the decision of this present Conference, have the responsibility to complete the regulation of their operation in the specifications approved by this Conference, and to apply this regulation as soon as possible, and certainly before the convening of the Great and Holy Council.

5. The Episcopal Assemblies do not deprive the Member Bishops of their administrative competencies and canonical character, nor do they restrict their rights in the Diaspora. The Episcopal Assemblies aim to form a common position of the Orthodox Church on various issues. In no way does this prevent Member Bishops from remaining responsible to their own Churches, and to express the views of their own Churches to the outside world.

6. The chairmen of the Episcopal Assemblies convene and preside at all joint meetings of the Bishops of their region (liturgical, pastoral, administrative, etc.). As for matters of a more general concern that require, by the decision of the Assembly of Bishops, a Pan-Orthodox approach, the Assembly's chairman refers it to the Ecumenical Patriarch for further Pan-Orthodox actions.

7. The Orthodox churches are bound not to advance actions that could hinder the above process for a canonical resolution of the issue of the Diaspora, and to do their utmost to facilitate the work of the Episcopal Assemblies and the restoration of normal canonical order in the Diaspora.

- † John of Pergamon, Chairman
† Sergios of Good Hope
† John in Western and Central Europe
† Hesychios of Capitolia

† Hilarion of Volokolamsk
 † Irenaeus of Batschka
 † Irenaeus of Oltenia
 † Neophytos of Roussia
 † Gerasimos of Zoukdid and Tsaisi
 † George of Paphos
 † Chrysostom of Peristerion
 † George of Siemiatise
 † John of Korytsa
 † Tikhon of Komarno
 † Jeremias of Switzerland, Secretary

RULES OF OPERATION OF EPISCOPAL ASSEMBLIES IN THE ORTHODOX DIASPORA

Article 1.

1. All Orthodox Bishops of each region, from those regions defined by the Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conference, who are in canonical communion with all the local Autocephalous Orthodox Churches, form each Episcopal Assembly.

2. Those Orthodox Bishops who do not reside in the region, but who have pastoral ministry in parishes in the Region, are also members of the Episcopal Assembly.

3. Retired Bishops and Bishops visiting the Region, inasmuch as they meet the requirements of paragraph (1), may be invited to participate in the Assembly, but without voting rights.

Article 2.

The purpose of the Episcopal Assembly is to manifest the unity of the Orthodox Church, to promote collaboration between the churches in all areas of pastoral ministry, and to maintain, preserve and develop the interests of the communities that belong to the canonical Orthodox Bishops of the Region.

Article 3.

The Episcopal Assembly will have an Executive Committee composed of the Primatial Bishops of each of the canonical Churches in the Region.

Article 4.

1. The Episcopal Assembly and its Executive Committee will have a Chairman, one or two Vice-Chairmen, a Secretary and a Treasurer, and any other positions of responsibility that the Assembly may designate.

2. The Chairman is ex officio the first among the Bishops of the Ecumenical Patriarchate and, in the absence thereof, in the order of Diptychs. The Chairman of the Episcopal Assembly convenes the meetings thereof, directs its work and presides over its colleagues. Regarding issues that were discussed during the meeting of the Episcopal Assembly, and on which unanimous decision was reached, the President (or another member of the Episcopal Assembly charged by him), presents the common position of the Orthodox Church in the Region to government, society and to other religious organizations.

3. The Vice-Chairmen are appointed ex officio from the Member Bishops of the Assemblies, from the next ranking Churches, in accordance with the order of the Diptychs of the Orthodox Churches. The Secretary, Treasurer and other positions of responsibility are chosen by the Assembly, and have the possibility not to originate from the ranks of the bishops.

Article 5.

1. The competencies of the Episcopal Assembly are:
 a. to safeguard and contribute to the unity of the Orthodox Church of the Region in its theological, ecclesiological,

canonical, spiritual, philanthropic, educational and missionary obligations.

b. The coordination and leadership of activities of common interest in areas of pastoral care, catechesis, liturgical life, religious publishing, mass media, religious education, etc.

c. Relations with other Christian Churches and other religions.

d. Anything that entails obligations of the Orthodox Church in Her relations with society and government.

e. The preparation of a plan to organize the Orthodox of the Region on a canonical basis.

2. The definition of the scope of these competencies should in no way interfere with the responsibility of each Bishop for his eparchial jurisdiction, or restrict the rights of his Church, including its relations with international agencies, governments, civil society, mass media, other legal undertakings, national and treaty organizations, as well as other religions.

For specific linguistic, educational and pastoral issues of a particular Church, the Episcopal Assembly may also collaborate with the ecclesiastical authority of the Church in question, so that the diversity of national traditions may secure the unity of Orthodoxy in the communion of faith and in the bond of love.

Article 6.

1. The Episcopal Assembly receives and records the election of Bishops of the Region, and their reference to the most holy autocephalous Orthodox Churches.

2. It examines and determines the canonical status of local communities in the Region that have no reference to the most holy autocephalous Orthodox Churches.

3. It must record every decision relating to clerics promulgated by their bishops, in order that this decision is applied among all the Orthodox Churches in the Region.

Article 7.

1. The Episcopal Assembly meets once a year, at the invitation of the Chairman. It may meet as often as it is deemed necessary by the Executive Committee, or at the written request that shows cause of one third of the members of the Assembly.

2. The Executive Committee meets once every three months and whenever necessary at the invitation of the Chairman or at the written request that shows cause of one third of its members.

3. The invitations to the Assembly, in the absence of exceptional circumstances, are to be sent two months in advance; and for the Executive Committee, one week in advance. They are to be accompanied by the agenda items and related documents.

4. The agenda must be approved at the first session of the Assembly, and should only be amended by a decision of the members present, by means of an absolute majority of the votes.

Article 8.

The quorum for the Executive Committee is two thirds of its members and for the Assembly, an absolute majority of members, including the Chairman.

Article 9.

The work of the Episcopal Assembly is conducted in accordance with the principles of the Orthodox conciliar tradition and is directed by its Chairman, who has the responsibility for supervising the implementation of its decisions.

Cont. on page 13

ST. NICHOLAS JUNIOR CAMP 2009

FORT QU'APPELLE, SK - CANADA

St. Nicholas Junior Camp under the auspices of the ROEA and the blessing of His Eminence, Archbishop Nathaniel, ran this year from July 12th to 18th in the scenic Qu'Appelle Valley on the property of the Romanian Orthodox Deanery Centre of Canada. The Camp was instituted more than 40 years ago by Archimandrite Martinian Ivanovici who served as parish priest at St. George Church in Regina. St. Nicholas Camp started first at Shell Valley in Manitoba and was moved to Fort Qu'Appelle once the property was bought in the 1970's. Every single year since then, the Camp has gathered together children coming from the Romanian Orthodox parishes across Western Canada and beyond.

This year, we had 34 children in attendance. The Camp was directed by a team formed of Mary Thorne, Camp Administrator, Stacy Vangen, Program Director, and Fr. Ionut Maorean, Spiritual Advisor. The children were split in three groups (juniors, intermediates and seniors) and participated in teaching, sports and crafts daily. The theme

of the Camp was the Ark of Salvation. Three Orthodox priests, Fr. Dan Nenson, Fr. Cosmin Vint and myself, served morning and evening prayers in the "Protection of the Mother of God" Church and taught Orthodox religion every day. Holy and Divine Liturgy was celebrated on Saturday morning, and all those who received Confession on the night before were given Holy Communion.

We had an amazing group of young councilors. They were great role models and leaders, and could relate to the children in a very special way. Also an excellent kitchen team run by Mary Thorne offered tasty and nutritious meals for the campers. Highlights of the week included archery lessons, a trip to Ravine Adventures, a tug of war on the beach, canoeing lessons and camp Olympics. Every evening was finished off with a sing along around the campfire about God's grace, power and love. All campers received their graduation certificates. Glory to God!

Rev. Fr. Ionut Maorean
St. Nicholas Church, Regina

Fourth Pre-Conciliar ... *Cont. from page 12*

Article 10.

1. The decisions of the Episcopal Assembly are taken by consensus.

2. In matters of more general concern which require, by the decision of the Assembly of Bishops, a Pan-Orthodox approach, the Assembly's chairman refers it to the Ecumenical Patriarch for further Pan-Orthodox actions.

Article 11.

1. Upon the decision of the Episcopal Assembly, it is possible to form from its members Committees for Liturgical, Pastoral, Financial, Educational, Ecumenical and other issues, chaired by one of the Bishop-Members of the Assembly.

2. The members of these Committees, clergy or laity, are appointed by the Executive Committee. In addition, advisers and experts may be invited to participate in the Assembly or in the Executive Committee, without voting rights.

Article 12.

1. The Episcopal Assembly may establish its own Internal Regulations in order to supplement and adjust the above provisions, in accordance with the needs of the Region and in respect to the canon law of the Orthodox Church.

2. All legal and financial issues relating to the functioning of the Assembly are to be decided in the light of the civil laws of the countries of the Region, in which members

of the Assembly exercise their jurisdiction.

Article 13.

The formation of a new Episcopal Assembly, the partition or abolition of an existing Episcopal Assembly, or the merger of two or more of these Assemblies, occurs following the decision of the Synaxis of the Primates of the Orthodox Churches, at the request of a particular Church, or the request of the Chairman of a particular Episcopal Assembly to the Ecumenical Patriarch.

† John of Pergamon, Chairman
 † Sergios of Good Hope
 † John in Western and Central Europe
 † Hesychios of Capitolia
 † Hilarion of Volokolamsk
 † Irenaeus of Batschka
 † Irenaeus of Oltenia
 † Neophytos of Roussis
 † Gerasimos of Zoukdid and Tsaisi
 † George of Paphos
 † Chrysostom of Peristerion
 † George of Siemiatie
 † John of Korytsa
 † Tikhon of Komarno
 † Jeremias of Switzerland, Secretary

Source: *Ecclesia News* (Orthodox Archdiocese of Buenos Aires and South America — Ecumenical Patriarchate) - <http://www.ecclesia.com.br/news/?p=1762>.

SCHOLARSHIP RECIPIENTS

A.R.F.O.R.A Undergraduate Scholarships - 2009

Pelaghia Rosca

and The Excellent Employee Award from the East Sacramento Physical Therapy Group. Her goal is to be a licensed Nurse professional in the Health Clinic field. Pelaghia is a working mother with two college-age students. She has been an active member of Sts. Michael and Gabriel Church for the past seven years, since she and her family arrived in the Sacramento area from Moldova. As a member of the Church Ladies Organization and a former medical professional, she has worked diligently to be of service to the many new-coming immigrants and members of the church. A.R.F.O.R.A. is honored to award Pelaghia Rosca the Undergraduate Scholarship for her outstanding achievements.

Pelaghia Rosca, a member of Saints Michael and Gabriel Romanian Orthodox Church in Sacramento, CA, is the recipient of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship. Pelaghia is currently enrolled as a second year student at American River College in Sacramento, where she is pursuing an Associate Degree in Nursing. She received the Achievement Award for maintaining a 4.0 GPA

Stefanie Wansack, a member of Holy Cross Orthodox Church, Hermitage, PA, is the recipient of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship. Stefanie has been accepted at Slippery Rock University in Slippery Rock, PA, where she will pursue a Bachelor's degree in Mathematics/Actuarial Science. Stefanie is an exemplary student, having a 3.9/4.0 GPA.

She has earned several academic awards and is a member of the National Honor Society. Not only has she been a success in the classroom, but she has been very active in extra-curricular activities. She played both flute and piccolo in the school band, performed in five school musicals, was a member of Girl's Varsity Track and Field, Future Business Leaders of America and various charitable organizations. As a

Stefanie Wansack

life-long member of Holy Cross, Stefanie attends Liturgy every Sunday and has actively participated both in Church events and in the local Pan-Orthodox Youth Group, which met bi-weekly for teaching and fellowship. A.R.F.O.R.A. is honored to award Stefanie Wansack the Undergraduate Scholarship for her outstanding achievements.

Martha Gavrilu Scholarships – 2009

Lisa Mihaela Ciharan

she will pursue a Juris Doctorate degree. Lisa has served as both Secretary and President on the A.R.O.Y. National Board. During her time as AROY President, “Lisa led a project to publish a manual to help encourage and guide local chapters to hold spiritually edifying events, focusing AROY on its most essential aspect, that of serving Christ and learning about the Orthodox Faith.” She also served on the Episcopate Council and attended the Vatra Camps both as a camper and as a councilor. Lisa has become very active at her new Parish, Holy Nativity, reorganizing the AROY group and teaching the Friday Religious classes for the Parish youth (ages 3-16). She has organized a religious “Jeopardy” tournament with the young, providing them with study materials and employing the young adults as judges and score keepers. “Not only is she a role model for the children and teens, but she is consciously making an effort to have the young adults join her in her mission.” A.R.F.O.R.A. congratulates Lisa on her outstanding achievements.

A.R.F.O.R.A. is honored to award a Martha Gavrilu Scholarship to **Lisa M. Ciharan**, a member of Holy Nativity Romanian Orthodox Church in Chicago, IL. Lisa graduated with Honors Cum Laude in two Bachelors of Science degrees in Psychology and Sociology from The Ohio State University. She has been accepted to Depaul University's College of Law in Chicago, IL where

Kristina Persichino a life-long member of St. George Cathedral, Southfield, Michigan is an honored recipient of the Martha Gavrilu Scholarship. Kristina has been very active in AROY, both on the Cathedral Executive Board as Vice President, Treasurer, Secretary, and Auditor; and on the National Executive Board as Treasurer and Auditor. She was the AROY Conference Chairman in 2007. Kristina also served as an adult advisor to the Junior AROY group for two years,

Kristina Persichino

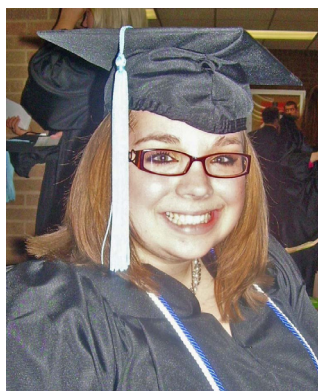
and served on the Church Council for one year before moving to Illinois. Kristina graduated from Oakland University in Rochester MI with a major in Biology and a minor in Chemistry in May 2007. She continued post-bachelors studies in the field of education and was awarded Michigan and Illinois Secondary Education Teaching Certificates. She teaches high school physics, chemistry, and ecology at Richards High School in Oak Lawn, Illinois. Kristina is presently enrolled at Marygrove College in Detroit, Michigan pursuing a Master's degree in the Art of Teaching (MAT) program with plans to pursue an administrative role in education. We congratulate Kristina on her outstanding achievements.

A.R.F.O.R.A. is honored to award a Martha Gavrilu Scholarship to **Maria C. Lupu**, daughter of Very Rev. Fr. Michael and Psa. Lilliana Lupu of Saint Mary's Romanian Orthodox Church in Calgary, Alberta, Canada. Maria is an Honors graduate of the University of Ottawa with a double Bachelor's degree in Science and Mathematics.

Maria C. Lupu

Maria has been accepted to Strathclyde University in Glasgow, Scotland for a Master's degree in Forensic Science. She is looking forward to working with the Federal Government or the RCMP (Royal Canadian Mounted Police) in the Forensic Dept. assisting in crime solving. At the University of Ottawa, Maria was a member of the Equestrian Team and participated in the Orthodox Christian Fellowship (OCF). She has held positions in two different Veterinary Clinics and has taught horse back riding. As a life long member of Saint Mary's Church, Maria has been involved in singing and conducting the choir, Vespers cantor, Sunday school teacher, and President of the local A.R.O.Y. group and has served on the National AROY Executive Board. She participated in the Summer Camps in Ft. Qu'Appelle Saskatchewan and also at the Vatra Camp, where she was a counselor and Dorm Mom for the girls at Senior Camp. A.R.F.O.R.A. congratulates Maria on her outstanding achievements.

Jessica D. Precop

Jessica D. Precop, a life-long member of Saint George Romanian Orthodox Cathedral in Southfield, MI, is an honored recipient of the Martha Gavrilu Scholarship. She has been accepted to Michigan State University in the Master's degree program in Social Work. Jessica is a graduate of Bowling Green University, Bowling Green, Ohio with a Bachelor of Science degree in Human Development and Family Studies. While at Bowling Green, Jessica was very active in the Office of Residence Life, both as Desk Clerk and Resident Advisor. Her main involvement is in the Orthodox Christian Fellowship (OCF). She is currently serving as the Great Lakes Regional Representative. Her duties have included: organizing two college student Lenten Retreats; participation in OCF JUST LOVE which is an urban service encounter working with the homeless in Indianapolis, IN; several mission trips to Raphael House in San Francisco and San Cristobal Orphanage in El Salvador; and attended College Conference which is a conference and retreat for college students. Jessica is very active at St. George Cathedral. She has participated in the church school program, as well as the Archbishop Valerian Choir. She has served as President, Vice President, Secretary, and Auditor of the local AROY Chapter and is presently serving on the National AROY Board. Jessica has attended both junior and senior Vatra Camps as camper and staff member serving as dining room hostess and junior camp as Choir Director. We congratulate Jessica on her many achievements.

A.R.F.O.R.A./Helen Muntean Education Scholarship - 2009

A.R.F.O.R.A. is honored to award **Diana A. Popa** the Helen Muntean Education Scholarship. Diana has been a life-long member of St. Mary's Romanian Orthodox Cathedral, Cleveland, Ohio. She is currently enrolled at Ashland University, Ashland, Ohio, where she is a third year student pursuing a Bachelor's degree in Spanish and English Education. Diana is involved with Spanish Club, the Honors Program,

Diana A. Popa

Cont. on page 16

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Phil Paranuik, Fredericton, NB	\$100.00
John V. Shunda, Fullerton, CA	\$100.00
Victoria L. Shoner, Dearborn, MI	\$60.00
Stephen Grabowski, Fairlawn, OH	\$50.00
Mary Tilea, Canfield, OH	\$50.00

GENERAL DONATIONS

National A.R.F.O.R.A. (Hierarch Travel)	\$1,200.00
National A.R.F.O.R.A. (Vatra Housekeeping)	\$1,200.00
National A.R.F.O.R.A. (ARFORA House Appeal)	\$1,050.00
National A.R.F.O.R.A. (Camp Vatra)	\$1,200.00
Stephen & Katherine Miroy, Stafford, VA (Camp Vatra)	\$630.00
St. Vladimir's Seminary, Crestwood, NY (Hierarch Travel)	\$287.20
Rev. Fr. & Ps. Onisie Morar, Woonsocket, RI (Hierarch Travel)	\$100.00
Erik & Ann Hansen, Camarillo, CA	\$100.00
Costica & Anghelina Iftimie, Chicago, IL (Prayers)	\$100.00
V. Rev. Fr. & Ps. Panteleimon Stanciu, Canton, OH	\$100.00
(Post-Congress donation IMO parents)	
Rev. Fr. & Ps. Cosmin Sicoe, Regina, SK	\$84.78
Marie Farca, Yardley, PA	\$50.00
(Museum Fund Donation IMO Flora Mirsch)	
Marie Farca, Yardley, PA	\$50.00
(Museum Fund Donation IMO Leni Nemeth)	
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$30.00

MEMORIAM

Ann Tyler, Fort Wayne, IN	\$50.00
(IMO Janet Banut)	
Tudor Murgoci, Kitchener, ON	\$50.00
(IMO Wife, Emmi Murgoci)	
Ann Tyler, Ft. Wayne, IN	\$20.00
(IMO Alexis Nawrocki, Johnny & Marguerite Banut and Vasile & Maria Moisa)	

EPISCOPATE ASSESSMENT

Descent of the Holy Spirit, Warren, MI (2009)	\$5,860.00
St. Nicholas, Troy, MI (2009)	\$3,940.00
St. Dimitrie, Easton, CT (2009)	\$3,340.00
St. George, Canton, OH (2009)	\$3,140.00
St. Paraschiva, Phoenix, AZ (2009)	\$1,380.00
Holy Cross, Hermitage, PA (2010)	\$1,000.00
St. Elias, Lennard, MB (2009)	\$690.00
Sts. Constantin & Helen, Lilburn, GA (2009) ...	\$630.00
St. Joseph of Maramures, Hazelton, PA (2009)	\$508.00
St. John, Shell Valley, MB (2009)	\$480.00

A.R.O.Y. – STANITZ SCHOLARSHIP FUND

Anonymous	\$500.00
-----------------	----------

SEMINARIAN SCHOLARSHIP FUND

National A.R.F.O.R.A.	\$1,500.00
----------------------------	------------

CAMP VATRA

Orthodox Brotherhood (USA) - (Sr Camp Subsidy)	\$1,000.00
--	------------

Orthodox Brotherhood (USA) -

(Camp Vatra Donation)	\$1,000.00
Stephen & Katherine Miroy, Stafford, VA - (YTD)	\$513.00
John Toana, Indianapolis, IN	\$50.00

The Martyrs ... *Cont. from page 3*

learn from them? Here are two lessons from the martyrs for our everyday Christian walk: first, suffering should not be feared. Suffering softens the heart and makes us rely on God. In this we transcend ourselves and begin to experience the consolations of Christ, of the Spirit, of eternity, which sweeten the soul like no earthly success can. We may not ask for this suffering. But rather than looking to God and “religion” for gain or “balance,” St Paul teaches us that *suffering loss* can be a means of acquiring the power of Christ’s Resurrection.

The second lesson from the martyrs is an unwavering fortitude. Christian spiritual life is built on consistency: one must “swim” in the Scriptures, as St Seraphim says, having our minds constantly in dialogue with the words and thoughts of God. Daily prayers and the Sunday Liturgy become non-negotiables, not because of any obligation, but because we begin to truly commune with God, speaking and listening to Him as the most intimate of friends, from whose presence we hope not to be separated even for a moment.

Each of us is called to a form of witness, of martyrdom, for Christ. There is no other way to God except the one He Himself has therapeutically laid out: one must “deny himself, take up his cross daily and follow Me.” In following Christ, we will find both Him and our true selves. This is the joy of the martyrs, a joy and a love with which they conquered the world, believing whole-heartedly the words of Christ: “In the world you shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world” (Jn 16:33).

Scholarship ... *Cont. from page 15*

Teacher Education Scholars, and College of Arts and Science Scholars. She is a member of Alpha Lambda Delta (Freshman Honorary) and Phi Sigma Iota (Foreign Language Honorary). Diana studied in Mexico for one month, summer 2008, in an intensive language program, and lived with a local family. She also tutors students of elementary and intermediate Spanish, a co-curricular activity that supports her career goal to teach Spanish. As a member of St. Mary’s Cathedral, Diana has been an active participant in the activities of the church. She attended Church School, is a member of the “George Enescu” choir, and has served several years on the local AROY Executive Board as Auditor and Historian. We congratulate Diana on her outstanding achievements.

Adela M. Price

CUVÂNT DE SUFLET

Iulie - August 2009

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru Cântări, Cinstindu-o să o Mărim

Iubiți Frați Preoți și Iubiți cititori.

Despre Maica Domnului știm puține lucruri, pentru că așa a vrut Maica Domnului. Nu a vrut niciodată să fie în prim-plan, ci întotdeauna a fost în retragere, cu smerenie. Știm aceasta de la nunta din Cana Galileii, când Maica Domnului l-a atenționat pe Fiul ei că nuntașii nu mai au vin. Ca să ajungă la preschimbarea apei în vin, Maica Domnului le-a spus slujitorilor să umple vasele cu apă, adăugând: "Faceți ce vă spune El". Este foarte important. Cuvintele acestea sunt singurele cuvinte de îndrumare, de propovăduire pe care le-a spus Maica Domnului oamenilor. Ea întotdeauna a vrut să-L vadă pe Mântuitorul Hristos în prin plan și ea să fie întru smerenie. Și Domnul Hristos respectă smerenia Maicii Domnului până în acea măsură încât, în mod normal, n-a fost nimic spectaculos, nimic deosebit în moartea Maicii Domnului. A murit cum mor toți credincioșii. Și după aceea, după ce a fost așezată în mormânt, a fost înviată din morți și ridicată cu trupul la cer. Noi credem că Maica Domnului reprezintă omenirea întreagă în fața lui Dumnezeu prin aceea că, după ce a fost așezată în mormânt, a fost înviată din morți și ridicată cu trupul la cer. Noi credem că Maica Domnului reprezintă omenirea întreagă și Biserica în fața lui Dumnezeu prin aceea că, așa cum Domnul Hristos are și trup omenesc, tot așa și Maica Domnului cu sufletul și cu trupul este în cer. Nu numai cu sufletul, cum sunt sfinții în general, ci este și cu trupul în cer. Noi știm că trupurile sfinților rămân pe pământ, iar sufletele lor sunt în cer. La Maica Domnului sunt altfel; și sufletul Maicii Domnului, și trupul Maicii Domnului sunt în cer. Aceasta este credința noastră, orice ar zice cineva, noi așa credem, căci așa ne învață Biserica noastră să credem atunci când zice: "Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe de nădejde neschimbată, mormântul și moartea n-au ținut-o". De ce n-au ținut-o? Pentru că Cel ce S-a sălășluit în pântecul ei, "fiind ea Maica Vieții, la viață a mutat-o". Domnul Hristos a mutat-o cu trupul și cu sufletul la cer. Acolo este Maica Domnului este mijlocitoarea noastră și este și Maica noastră. Pentru că Domnul Hristos a rânduit lucrurile în așa fel încât, când era pe Cruce, i-a încredințat-o pe Maica Domnului Sfântului Ioan Evanghelistul și a zis către Sfântul Evanghelist: "Fiule, iată maica ta", și Maicii Domnului i-a zis: "Femeie iată fiul tău". Așa că Maica Domnului este și mama noastră, noi care suntem preamăritori de Dumnezeu, preamăritori ai Mântuitorului nostru Iisus Hristos, suntem în același timp și cinstitori ai Maicii Domnului, pentru că o avem pe Maica Domnului ca

mamă a noastră. Și știți ce înseamnă să ai o mamă!?!; să ai o inimă lângă tine, să ai o inimă care nu se desparte niciodată de tine, să ai o inimă binevoitoare, să ai o inimă iubitoare, o inimă caldă. Asta înseamnă să ai mamă și Mama noastră cea din cer e Maica Domnului. Maica Domnului, așa cum mama noastră e mamă în veșnicie, pentru că niciodată o mamă nu poate fi mamă numai pentru o vreme oarecare, tot așa și Maica Domnului e mama noastră.

Iubiți Frați și Surori în Hristos.

Iată-ne, cu gândul la Maica Domnului. De fapt, Biserica noastră ne prezintă pe Maica Domnului la slujbele dumnezeiești în așa fel încât noi ne rugăm Maicii Domnului și învățăm despre Maica Domnului. Biserica noastră ne pune în legătură cu Maica Domnului în așa fel încât noi vorbim cu Maica Domnului: "Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Te-ai mutat la viață fiind Maica Vieții și prin rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre". Sunt cuvinte pe care le adresăm Maicii Domnului. Vorbim cu Maica Domnului prin aceste cuvinte. Deci suntem în rugăciune în fața Maicii Domnului. La adormirea Maicii Domnului, când spunem cuvintele acestea: "întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Te-ai mutat la viață fiind Maica Vieții și prin rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre", spunem și de data aceasta cuvânt de propovăduire, nu cuvânt de rugăciune, ci cuvânt de informare a celor care aud cuvintele acestea: "Născătoare de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folosință nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o". De ce? Deci, pe ceea ce este Maica Vieții, la viață a mutat-o. Cine? Cel Ce S-a sălășluit în pântecul ei, cel pururea Feciorelnic. Iată ce învățătură ne dă Biserica, propovăduind de data aceasta în cuprinsul sfintelor slujbe. Unde-i Maica Domnului? A mutat-o la viață. Cine? Cel Ce S-a sălășluit în pântecul ei, cel pururea fecioresc. Este Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciune neadormită. Deci cea care a adormit, a murit, asta înțelegem prin Adormirea Maicii Domnului, moartea Maicii Domnului, dar nu dispariția Maicii Domnului. Nimeni din cei ce mor nu mor să dispară, ci mor ca să rămână. Adică, atunci când a creat Dumnezeu omul, l-a creat în așa fel încât să nu poată muri omul, adică nu să nu mai poată ajunge la despărțirea sufletului de trup, ci, ca o parte din om, sufletul omului să nu mai poată muri. Fiecare om care vine în lumea aceasta nu mai moare, în înțelesul că

Cont. la pag. 24

CONGRESUL EPISCOPIEI – 2009

Cel de-al 77-lea Congres anual al Episcopiei Ortodoxe Române din America a avut loc la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan, în perioada 2-5 iulie 2009. Numărul delegaților a fluctuat în timpul sesiunilor, cel mai mare număr menționat fiind de 133 de delegați.

Joi, Conferința clerului a avut loc în sala Valerian D. Trifa a Centrului Istoric Muzeal Româno-American. Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel s-a adresat clerului și a lămurit anumite chestiuni pastoral-administrative și duhovnicești, cum ar fi: Căsătoria și Preoția; rolul preotesei în parohie; predica pe înțelesul credincioșilor; cooperarea între preot și credincioși; practica inacceptabilă a unor preoți de a blestema credincioșii. Prea Sfințitul Episcop Irineu a prezentat apoi o dizertație cu tema “Urmându-l pe Hristos”, în care a examinat exemplul Sf. Ap. Petru, în special spiritul său de sacrificiu și renunțare. Părintele David Subu (Falls Church, Virginia) a susținut apoi o lectură cu tema “Grija pastorală față de tineri”, în care a prezentat statistici cu privire la cât de des participă tinerii la slujbele religioase; faptul că tinerii sunt idealistici și cât de importante sunt pentru ei onestitatea și încrederea; și faptul trist că majoritatea părăsesc Biserica după ce pleacă la facultate. Urmând acestor prezentări clericilor s-au angajat în discuții aprinse cu privire la folosirea diverselor programe de succes pe care le au în parohii și nevoia de programe pentru tineret atât în Engleză cât și în Română. Unul din preoții prezenți a adăugat că el spune tinerilor din parohia sa că: 1) Hristos vă iubește necondiționat, 2) trebuie să fiți atenți în luarea deciziilor bune, 3) Eu sunt preotul vostru și sunt disponibil oricând aveți nevoie de ajutor sau să vorbiți. În discuțiile care au urmat s-a pus accent, de asemenea pe practica rugăciunii, dragostei și eticii preoțești.

Părintele Protopop Laurențiu Lazăr a prezentat apoi un raport cu privire la activitatea Comisiei de Dialog Comun, care a fost tipărit în broșura Raport Anual

pentru Congres. Au urmat discuții despre acest raport. Conferința clerului s-a încheiat în timp pentru Slujba Vecerniei, care s-a bucurat de o prezență impresionantă în duh de rugăciune. Consiliul Episcopal s-a întâlnit Joi seara în sala Valerian D. Trifa, și a discutat diversele probleme specifice și a aprobat agenda prezentată Congresului.

Vineri dimineața, delegații prezenți au fost conduși în rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt de către Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel, care va aniversa acest an 10 ani de când a fost ridicat la rangul de Arhiepiscop și 25 de ani ca Episcop diocesan. Creșterea numărului de misiuni, dintre care multe au devenit parohii în timpul arhipăstoririi Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel, a fost reflectat în numărul mare de delegați, drept pentru care s-au adus mai multe mese și scaune decât se estimase inițial. Misiunile acceptate de către Congres ca și parohii au fost: Sf. Maria Magdalena, Houston, Texas; Sf. Cruce, London, Ontario și Sf. Nicolae, Montreal, Quebec.

După preliminariile necesare Ședinței Congresului, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a prezentat cuvântul său către Congres (care este publicat pe website-ul Episcopiei), în care a oferit o descriere a vieții inter-ortodoxe mondiale și a relevanței pentru creștinii ortodocși în America de Nord. În cuvântarea sa, Arhiepiscopul Nathaniel a menționat munca Comisiei panortodoxe preconciabile de la Chambesy din Elveția (6-13 iunie 2009), a Institutului de vară de la Seminarul Sf. Vladimir (18-20 iunie 2009) despre istoria autocefaliei în America de Nord și asupra “Viziuni despre Unitate – trecut și prezent” în America de Nord. În ceea ce privește eforturile de unitate dintre cele două Episcopii din America de Nord, Arhiepiscopul Nathaniel a reamintit delegaților că Congresul din 2008 “a decis că munca Comisiei de Dialog Comun privind Propunerea Comună către Patriarhia Română constituie o bază acceptabilă de continuare a dialogului. De asemenea, Congresul a decis ca Oficiul Episcopiei

să înființeze comisii care să implementeze munca de verificare necesară în domeniile legal, financiar și al statutelor. Acest lucru a fost împlinit și comisiile respective lucrează.” Arhiepiscopul a menționat că “există îngrijorări cu privire la părăsirea Bisericii Ortodoxe în America (OCA) ca Biserica Autocefală a Americii de Nord... Observații făcute într-o manieră creștină pot fi benefice. Orice îngrijorări trebuie făcute cunoscute.” Arhiepiscopul a deplâns apoi “atacurile directe împotriva unor personaje eclesiastice și asupra acelor clerici numiți de către noi și confirmați de către Congresul Episcopiei.” “Așa cum este imposibil ca Bisericele Ortodoxe să trăiască în izolație unele față de altele, tot astfel nu este posibil pentru noi să trăim creștinește în izolație față de frații noștri ortodocși din diferite jurisdicții din America de Nord... Astăzi, ca și în trecut, acest semn al prezenței Sfântului Duh este văzut în unitatea noastră și în buna rânduială din Biserică.” Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop și-a încheiat mesajul, spunând: “Poate că acum este rândul nostru, ca un pas înainte spre o complet unificată Biserică Autocefală în America, să promovăm unificarea comunităților românești pe acest continent.”

În cele două zile de sesiuni ale Congresului, delegații clerici și laici au auzit rapoartele și au avut ample oportunități să le examineze și discute. Raportul Departamentului de Educație Religioasă s-a bucurat de o atenție specială în privința Programele de școală Duminicală și a Taberelor de Vară pentru copii. Programe de școală Duminicală în limba Engleză sunt abundente, dar multe Parohii vorbitoare de limbă Română au solicitat programe în limba Română. Una din sugestii a fost să fie contactat Mitropolitul Iosif de la Paris pentru posibile resurse. A fost sugerat, de asemenea, ca legături pentru aceste resurse să fie puse pe website-ul Episcopiei. În ceea ce privește taberele de vară, s-a sugerat înființarea unor tabere regionale,

întrucât este dificil pentru mulți să călătorească până la Vatra sau la Fort Qu'Appelle, Saskatchewan. Multe districte școlare în Sud încep anul școlar mai devreme astfel încât datele de desfășurare a taberelor de vară trebuie ajustate corespunzător. Alte sugestii au fost de a avea loc tabere de o săptămână, unde copiii merg la tabără la biserica locală în timpul zilei, dar vin acasă noaptea. Tot în legătură cu taberele de vară, membrii AROY și ai Brotherhood-ului și-au anunțat disponibilitatea de a iniția o campanie de strângere de fonduri și de a instala voluntar un echipament de joacă pentru copii care vizitează Vatra în timpul Congresului, taberelor de vară sau a altor evenimente. Vechiul echipament a trebuit să fie înlăturat în 2008 întrucât nu mai corespundea cerințelor companiei de asigurări.

Sâmbătă, 4 iulie, înainte de prânz, delegații și vizitatorii prezenți s-au adunat sub staeguri și au îngenunchiat pentru slujba de Te-Deum a Aniversării Zilei Independenței Statelor Unite, înălțând rugăciuni pentru popoarele și liderii din SUA, Canada și România. Imediat după slujbă, clericii și credincioșii au mers în Cimitirul Sf. Maria, unde s-a ținut slujba Parastasului pentru veșnica odihnă a sufletelor Ierarhilor, ctitorilor, clericilor și credincioșilor care se odihnesc aici.

Bucatele servite de către membrii Parohiei “Sf. Petru și Pavel” din Dearborn Heights, Michigan au fost excepționale. Parohia gazdă a pregătit bucate tradiționale românești și ne-a înconjurat cu multă dragoste. Anul viitor, Congrsul va fi “găzduit” de către Parohia “Sf. Maria” din Cleveland.

Ultima sesiune a Congresului, moderată de către Părintele Protopop Laurențiu Lazăr, Secretarul Consiliului Episcopal și de către Părintele Ian Pac-Urar, a discutat rapoartele Comisiei Comune de Dialog, al Afacerilor Externe și al diferitelor organizații

Cont. la pag. 22

ROLUL MIRENILOR (LAICILOR) ÎN BISERICĂ

...Înainte de toate să definim termenii. Există termenul de laic, care vine de la grecescul laos = popor, deci un om din popor; cuvântul are o conotație nereligioasă, "laică". (Atunci când, de pildă, se vorbește despre tehnica zborurilor cosmice și eu sunt invitat să iau parte la o dezbatere, spun: Iertați-mă, dar eu sunt un laic în această problemă, adică sunt un nepriceput, sunt în afara problemei). Mirean însă este un termen cu conotație bisericească. Vine tot din grecește, de la verbul miro, care înseamnă a unge cu untdelemn impregnat cu mirodenii, cu aromate. De aici, cuvântul miron, iar de aici, la noi mir. Avem însă Sfântul și Marele Mir, care este altceva decât untdelemnul sfințit (care se sfințește și se folosește la masluri sau la miruit, după slujbă). Sfântul și Marele Mir este un untdelemn impregnat cu aromate, după o rețetă foarte savantă, prescrisă de Biserică, și care este sfințit, cam o dată la patru ani, de către toți membrii Sfântului Sinod al Bisericii. Acest Sfânt și Mare Mir, care se sfințește în cantități suficiente, este împărțit la parohii, iar parohiile îl folosesc pentru două scopuri principale: Sfințirea unei biserici (care se face cu Sfântul și Marele Mir, atât pe dinafară, cât și pe dinăuntru), și, de asemenea, copilul, imediat după ce este botezat. De ce? Pentru că o dată cu Taina Botezului, copilul a devenit templu al Duhului Sfânt; ungerea cu Sfântul și Marele Mir pecetluiește această calitate a omului – de templu al Duhului Sfânt. Așadar, mirean este oricine a primit botezul și a fost uns cu Sfântul și Marele Mir, fie bărbat, fie femeie, fără deosebire. Acela a devenit membru al Bisericii, dar nu membru în sensul statistic, ca unul care se numără într-o asociație pe acțiuni, să zicem, ci un membru care are comuniune cu Hristos prin Biserica Lui. Marele profesor Liviu Stan a scris o carte întreagă, foarte voluminoasă, intitulată Mirenii în Biserică, pe care noi, la Cluj, vrem să o reedităm. Așadar, mirenii sunt parte din trupul Bisericii.

Aici va trebui să redefinim noțiunea de Biserică. Foarte mulți cred că Biserica sunt numai ierarhii, adică membrii Sinodului, sau, în cel mai bun caz, ierarhii împreună cu preoții. De aceea citim prin ziare: Ce face Biserica? sau Biserica nu s-a pronunțat... Ei bine, Biserica suntem toți: ierarhi, preoți și mireni laolaltă, Biserica al cărei Cap nevăzut este Iisus Hristos și ale cărei mădulare suntem noi toți și fiecare în parte. Fiecare, fiind un membru al Bisericii, este un mădular viu, care ia parte la alcătuirea și la funcționalitatea trupului lui Hristos, trupul mistic, care este Biserica. E foarte important acest lucru. Eu am trăit în America, în care sunt atâtea zise biserici, în care fiecare ins are un carnet de membru. Este ca și cum ai fi membrul unui partid, membru într-o asociație, membru la o bancă; ești un număr statistic. Cam așa e concepția acolo, la protestanți. Noi avem altă concepție și altă credință. Repet: un mădular viu al Bisericii, în care curge Sângele nevăzut al lui Hristos.

Iisus Hristos își exercită în Biserică cele trei atribute ale Sale: de împărat, de Profet și de Arhiereu. De împărat, prin faptul că este Stăpânul tuturor; de Profet, în sensul că este învățător; Arhiereu, prin faptul că aduce în același timp jertfă și Se aduce pe Sine jertfă. Preotul însuși este înzestrat cu aceste atribute: împărat, în sensul de conducător și responsabil al unei comunități care i s-a încredințat (parohia, respectiv, eparhia); profet, pentru că el este dator să învețe; arhiereu, pentru că slujește Sfânta Liturghie, aducând Jertfa cea de Taină, pâinea și vinul, care se prefac în Euharistie, adică în Trupul și Sângele Domnului, cu care noi ne cuminecăm.

Ei bine, părintele Stăniloae îi atribuie și mireanului aceste atribute: acela de împărat, de conducător, dar nu în sensul că ar stăpâni o comunitate, cum ar fi parohia, ci în sensul că își stăpânește propriile simțuri, propriile patimi. El este stăpân pentru că este în stare, prin voință, prin credință, prin cultivarea virtuții, să-și stăpânească pornirile nefaste din ființa lui; prin aceasta el este domn, împărat. Este profet, pentru că și el trebuie să învețe. Eu vă dau un singur exemplu din Sfânta Scriptură, din Noul Testament. Mântuitorul vindecă un demonizat; după ce îl vindecă, când să se urce în corabie, acesta se ține după El și-I spune: învățătorule, ia-mă lângă Tine! (Adică, să-ți fiu ucenic). Dar Domnul îi spune: Nu. Întoarce-te în cetate și spune-le tuturor cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Adică, a trecut peste treapta de ucenic și l-a făcut de-a dreptul apostol, mărturisitor. Așadar, și mireanul este învățător; el duce mai departe învățătura, pe măsura priceperii lui, învățătura pe care a primit-o. În același timp, el este și arhiereu, în sensul că aduce jertfe la altar. Să nu uităm că prescurile de la altar sunt aduse de mireni, nu de preoți. Preotul aduce dacă vrea, și ca oricare ins. Dar prescurile spre jertfă, de pâine și de vin, sunt aduse de mireni. Ei bine, mireanul participă la alcătuirea Sfintei Liturghii. Una dintre aceste prescuri este menită să devină Trupul și Sângele Domnului, împreună cu vinul de lângă ea; dar și toate celelalte, chiar sub formă de miride sau de anaforă, participă la Jertfă.

De aceea, totalitatea creștinilor unși cu Sfântul și Marele Mir alcătuiesc și ei o preoție, care se numește preoție universală sau preoție împărătească (1 Petru 2,9). Rețineți acest lucru, vă rog, spre mândria voastră creștină și spre refacerea demnității voastre. Fiecare bărbat sau femeie face parte din această preoție, cu cele trei atribute: cel care se stăpânește, cel care învață, cel care aduce jertfe.

De aceea, Sfânta Liturghie, care înseamnă serviciu public, nu poate fi făcută numai de preot singur; preotul o face împreună cu poporul. Toată Liturghia, ați văzut, este un dialog între altar și Biserică. Cu pace Domnului să ne rugăm, îndeamnă preotul. Poporul: Doamne, miluiește. Preotul: Sus să avem inimile! Răspunde

poporul: Avem către Domnul. Zice preotul: Sfintele, sfinților (voi, sfinților!). Iar poporul: (Nu noi suntem sfinți.) Unul e Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos. Este un dialog care se leagă. Toate se leagă întreolaltă și formează o singură Liturghie, în care poporul participă în această întreită calitate. Mi s-a umplut inima de bucurie când i-am văzut pe acești tineri, astăzi, băieți și fete, cântând Axionul (și aud că au dat și răspunsurile la Sfânta Liturghie, ceea ce mi se pare foarte important). Noi, vedeți, încetul cu încetul, am păstrat altarul și am lăsat biserica pe seama cântărețului sau a stranei (doi-trei cântăreți), în timp ce poporul stă și ascultă. Or, la Liturghie nu se asistă, ci se participă. Asisti la un spectacol de teatru: tu ești în sală, iar actorii sunt pe scenă, dar tu nu ești actor. Asisti la o întrecere sportivă: tu ești în tribună, ceilalți sunt pe teren, dar tu nu ești sportiv. Asisti la un concert: tu stai pe scaunul tău, dar nu ești violonist sau instrumentist. Dincoace, însă, mirenii participă la Liturghie, deoarece atât ei, cei din biserică, cât și preotul din sfântul altar fac un singur corp liturgic. Mirenii din biserică sunt împreună-slujitori cu preotul din altar.

În vremea patriarhului Justinian, dorința lui a fost aceea de a se introduce în biserici cântarea omofonă, fapt care, până la un punct, s-a reușit; dar, știți, vremurile tulburi – comunismul și toate ale lui – nu au dus la finalizare. Eu vreau să reiau această idee, în Sfântul Sinod. Justinian ne spunea, nouă, celor câțiva apropiați ai săi: “Comunismul a venit pe termen lung. Voi așteptați să vină americanii, dar eu cred că nu vin curând.” și a avut dreptate. “De aceea - zicea el – Biserica trebuie să-și facă o politică pe termen lung. Ne vor persecuta, vor fi preoți băgați la închisoare, ne vor cenzura predicile, vor desființa organizațiile noastre, (și, ca probă, au desființat și Oastea Domnului) dar eu pe preoții mei nu-i vreau în pușcărie, ci în biserică. Unde este biserica deschisă – și mă voi strădui din răspuț să conving stăpânirea să-mi lase bisericile deschise –, unde e biserică deschisă este preot slujitor; unde e preot, e Liturghie; unde e Liturghie, e Euharistie; unde este Euharistie, este Hristos; și unde e Hristos, e sfințenie. Asta mă interesează.” Ceea ce a și reușit să facă. Ca probă, după aproape cincizeci de ani de comunism, toți copiii noștri erau botezați – și ai comuniștilor, chiar ai securiștilor – toți tinerii noștri căsătoriți erau cununați (mai pe ascuns, mai altfel...). Liturghia face parte din Biserică. La ea participă mirenii, ca preoție universală, și slujitorii, ca preoție specială. Cei din preoția universală, mirenii, sunt sfințiți; preoții și arhieriei sunt cei care sfințesc. Prin succesiune apostolică, adică prin harul transmis de la Sfinții Apostoli, din generație în generație (pe bază de documente scrise, istorice), fiecare arhieru și fiecare preot a primit acest har, pe care-l folosește pentru sfințire, știind că, prin el, Duhul Sfânt este Cel care sfințește. Așadar, vă rog să rețineți distincția clară între preoția sfințită, a mirenilor, și preoția sfințitoare, care aparține clerului.

Pe de altă parte, Biserica este și o parte din împărăția

lui Dumnezeu. Noi, cei mai mulți, avem o idee destul de vagă despre împărăția lui Dumnezeu, sau împărăția Cerurilor. Zicem că va veni, o așteptăm să vină; Mântuitorul spune că a și venit, că este între noi. Este și una și alta. Ea face parte din realitățile antinomice pe care le avem în Biserică, adică, aparent, după logica omenească, sunt lucruri care nu pot să stea împreună. Noi zicem că Dumnezeu este în același timp transcendent și imanent, comunicabil și incomunicabil; zicem că Iisus Hristos a fost în același timp Dumnezeu și om. Zicem și credem că Maica Domnului, în același timp, a fost mamă și fecioară. Zicem că Biserica este în același timp pe pământ și în cer (în cer, Biserica triumfătoare, a Sfinților, și pe pământ, Biserica luptătoare, a celor care ne străduim să o câștigăm pe cea din cer). Așa este și împărăția lui Dumnezeu. Este una în mers, ca o corabie pe o apă, care se îndreaptă undeva. Avem în Noul Testament dovezi în acest sens, cum ar fi pilda aluatului, care crește și dospește toată frământătura, adică ideea de creștere, de devenire; și a grăunțului de muștar, care este foarte mic, dar din el răsare și crește un pom. Spunem împărăția Cerurilor, care există și crește, adică cea care se formează în istorie, Biserica lui Hristos, și care conduce către poarta împărăției de Dincolo, cea desăvârșită, cea care se va rotunji de-abia când și ultimii oameni vor fi duși la țarm de către corabia Bisericii.

Așadar, Biserica este împărăția lui Hristos în devenire, iar Liturghia este esența și prezența vizibilă a acestei împărății. Liturghia este partea nobilă a Bisericii, așa cum duhul omului este partea nobilă a sufletului, fără să fie altceva decât sufletul. De aceea eu aș vrea ca ostașii Domnului, care sunt mirenii, să aibă conștiința nobleții lor spirituale, duhovnicești. Și conștiința misiunii lor. Prin viața lor morală, ei își stăpânesc patimile, care încearcă mereu să se dezlanțuiască și să dezorganizeze viața personală a omului și a societății. Ei sunt cei care aduc jertfe liturgice, participând la Sfânta Liturghie. Ei sunt învățători, pentru că au menirea de a duce mai departe ceea ce au învățat în cadrul Liturghiei sau dintr-o mulțime de alte surse. De aceea, salut și ideea unor cursuri speciale care să-i îndrume pe misionarii Oastei Domnului – în special pe tineri, fiindcă tinerii sunt curați, entuziaști, netemători; sunt îndrăzneți în îndrăznirea cea bună către Dumnezeu. Așadar, să nu spunem laicatul în Biserică, pentru că laicatul este în afara Bisericii, ci mirenii în Biserică. Noi avem organizații de mirenii în fiecare eparhie. La Cluj avem, de pildă ASCOR-ul (Asociația Studenților Creștini Ortodocși din România, n.red.), în care nu sunt clerici. Au însă în frunte un preot care-i îndrumă; e normal; așa cum aveți și frațiiile voastre. La Centru îl aveți pe părintele profesor Vasile Mihoc, iar noi aici, la Cluj, de curând l-am desemnat pe acest tânăr, Claudiu Melean, să fie preot misionar pe lângă Oastea Domnului. Fiind tânăr, (aud că este, totuși, vechi în Oastea Domnului, ceea ce înseamnă că aveți un limbaj

Cont. la pag. 22

Rolul ... *Cont. de la pag. 21*

comun), el va ține legătura cu Prea Sfințitul Vasile și cu mine, pentru ca, oricând va fi nevoie de sprijinul nostru, să-l puteți avea la timp.

Repet, am parcurs de mai multe ori programul pe care mi l-ați lăsat și sunt întru totul de acord cu formulările din el. Este foarte bogat, foarte constructiv și eu cred că Oastea Domnului, pe lângă organizațiile mai mici pe care le avem – ASCOR-ul, Liga Tineretului, Asociația Studenților Ortodocși, Societatea Femeilor Ortodoxe – își propune și programe sociale, adică liturghia de după Liturghie, Hristos Cel suferind de lângă tine și pe Care trebuie să-L ajuți. Oastea Domnului, ca organizație pe țară, puternică și numeroasă, are toate șansele să devină și o organizație cu misiune filantropică. Liturghia de după Liturghie este fapta bună cu care prelungești Liturghia și-ți fructifici credința, pentru că, așa cum spune Sfântul Apostol Iacob, credința fără fapte este moartă.

Cu acestea, vreau să vă mulțumesc încă odată pentru invitație, să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru faptul că sunt aici, în această biserică plină de oameni entuziaști, înflăcărați... Eu cred că această flacără spre bine este foarte încurajatoare pentru noi toți, cei care avem răspunderi mai mari în Biserică, sau răspunderi mai mici. Să sperăm că această conlucrare în interiorul Bisericii noastre va fi spre slava lui Dumnezeu și spre mântuirea sufletelor noastre.

Dumnezeu să vă binecuvinteze, să vă ajute să duceți la bun sfârșit întâlnirea de astăzi, și la bun sfârșit misiunea pe care v-a încredințat-o Dumnezeu.

**+ Bartolomeu Anania,
Mitropolitul Clujului, Albei,
Crișanei și Maramureșului**

(adaptare după cuvântarea la Conferința pe țară a tineretului din Oastea Domnului, în biserica parohială Dej II., Sâmbătă, 17 aprilie, n. red.)

Congresul ... *Cont. de la pag. 19*

auxiliare. Întrucât munca diferitelor comisii care lucrează în problema unității nu s-a încheiat, anul acesta nu a fost votat nimic în privința Propunerii. Cu toate acestea, au avut loc ample discuții, multe întrebări și clarificări. Părintele Remus Grama, reprezentantul Departamentului de Afaceri Externe, a explicat schimbările din lumea ortodoxă, care, în opinia sa, solicită acțiune din partea noastră cu privire la unirea celor două Episcopii în America. Părintele Grama a indicat că Unirea celor două Episcopii Românești în America ar fi un pas înainte spre o mai largă și profundă unitate în America. Dl. Judecător John Regule a prezentat apoi raportul Comisiei de verificare juridică și financiară. Din Comisiei mai fac parte, alături de Judecătorul John Regule: Avocații Michael Khoury,

Mary Lynn Pac-Urar, James Carabină precum și contabilii Dean Calvert și Ianne Pac-Urar. Judecătorul John Regule a raportat că Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America (ROAA) a răspuns la întrebările inițiale adresate, la șase luni de zile după ce acestea au fost adresate, și a menționat câteva dintre particularitățile acestor discuții. Arhiepiscopia Română (ROAA) a solicitat apoi la rândul ei, răspuns la aceleași întrebări puse de către ROEA, la care a mai adăugat alte întrebări, la care Episcopia noastră pregătește răspunsuri în prezent. Avocatul Khoury se va întâlni cu Părintele Nicholas Apostola (ROAA) și Dl. Dean Calvert și Dna. Ianne Pac-Urar vor merge la Chicago pentru a verifica situația financiară a ROAA.

Importanța și dorința de dialog cu privire la unitatea Ortodoxă în America de Nord este aparentă și este reflectată în numărul mare de delegați la Congres, din discuțiile prelungite și din activitatea crescândă de pe Internet a celor dinăuntru și din afara Episcopiei. Ceea ce a devenit clar este că fiecare dorește să-și facă auzită vocea. Întrucât există emoții pasionante în ambele tabere, toate părțile trebuie să-și aducă aminte că suntem creștini mai întâi și că trebuie să arate dragoste și respect unii față de alții, indiferent de punctul propriu de vedere. Astfel, cu binecuvântarea Arhiepiscopului și cu voia Congresului, munca Bisericii continuă.

Bugetul propus a fost aprobat. Noul Consiliu Episcopal pe anii 2009-2011, ales Sâmbătă seara este compus din: P.C. Pr. C. Antonescu, C. Berger, I. Cudrițescu, R. Grama, L. Lazar, D. Subu (locțiitor) - clerici; S. Bălan, H. Draghiciu, L. Fogoroș, C. Korolchuk, M. Kuziak, R. Mitchell, M. Nikolic, A. Price, V. ȣerban, G. Thetford, Psa M.E. Rosco (locțiitor), A. Srbu (locțiitor) - laici; din oficiu: L. Pop, Psa C. Ungrin, M. Tipa, N. Avramut, R. Flunder. (informații detaliate cu privire la componența Consiliului sunt pe website-ul Episcopiei www.roea.org)

După cină, delegații și oaspeții s-au relaxat ascultând Orchestra Miorița și pe solistul Filimon Bogdan. Dansatorii au adus ritmuri vesele și frumoase costume folclorice românești și ziua s-a sfârșit în armonie. Duminică dimineața, Congresul s-a completat cu Slujba Sfintei Liturghii Arhieriești la care au participat alături de ÎPS Arhiepiscop Nathaniel și PS Episcop Irineu, preoții, diaconii și credincioșii prezenți. Arhiepiscopul Nathaniel a vorbit despre Evanghelia zilei, iar Episcopul Irineu și-a exprimat recunoștința către preoți pentru exemplara lor dedicație și a mulțumit tuturor celor care iubesc și sprijină Biserica. Ziua s-a terminat cu fotografiile tradiționale, urmate apoi de banchet, cântarea imnurilor naționale, expresii paterne ale dragostei pastorale, îmbrățișări frățești și luări de rămas bun, precum și cu mulțumiri adresate membrilor Parohiei "Sf. Petru și Pavel" din Dearborn Heights, Michigan, care împreună cu Părintele Paroh Romey Rosco și Părintele Asistent Horațiu Bălănean, au acceptat responsabilitatea de a găzdui Congresul Episcopiei în ultimul moment.

Participant

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Cuviosul Moise Arapul

28 August

Cuviosul Moise a trăit în Egipt fiind un sclav negru din Etiopia. Pentru faptele lui deosebit de rele, stăpânul l-a gonit de la el, iar Moise, plecând a intrat într-o bandă de tâlhari. Pentru puterea lui fizică și duritatea sa a fost ales șeful tâlharilor. În prima parte a vieții lui, Moise Arapul a făcut ucideri, jafuri și alte lucruri rele.

Prin mila lui Dumnezeu, după o vreme, Moise Arapul și-a dat seama că ceea ce făcea e greșit, i-a părut rău de tot ceea ce făcuse, s-a lăsat de tâlharie și s-a dus la o mănăstire. El, care înainte nu numai că nu asculta de nimeni, ci porunea să se facă crime, acum asculta cu smerenie de egumen și de călugări, făcea muncile ce se cereau făcute și se ruga pentru iertarea păcatelor sale. Într-o noapte, patru tâlhari s-au dus în chilia lui să-l fure. El i-a prins și nu le-a făcut nici un rău ci i-a dus la stareț să-i judece. Starețul i-a iertat și le-a dat drumul, dar ei recunoscându-l pe fostul lor șef și văzând schimbarea lui au fost atâta de impresionați că au renunțat la tâlharie și s-au călugărit.

Cuviosul Moise a fost mult chinuit de războiul poftei trupești fiind necăjit de vise și gânduri provenite din viața imorală pe care o dusesese înainte. Pentru a scăpa de aceste ispite întâi a început un post aspru, apoi a adăugat rugăciuni multe, apoi a început privegherea de toată noaptea. Pentru a-l încuraja, fericitul Isidor i-a arătat o viziune: suindu-l pe casă i-a arătat la stânga o mulțime de diavoli pregătindu-se de luptă, apoi i-a arătat la dreapta casei o mulțime de îngeri pregătindu-se de luptă. Apoi i-a spus: "Cei dinspre apus ridică război asupra sfinților lui Dumnezeu, iar cei din răsărit se trimit de Domnul spre ajutorul neputincioșilor celor buni. Însă vezi că mai mulți sunt aceia ce ne ajută nouă, decât aceia ce se scoală asupra noastră" (Viețile Sfinților pe August). Șase ani s-a chinuit Moise Arapul cu patimile. Apoi, într-o noapte Cuviosul Moise a fost lovit rău, trebuindu-i un an să se vindece. Și tot se chinuia să ducă războiul împotriva patimilor. Atunci fericitul Isidor s-a rugat pentru el și războiul patimilor a încetat. Iar Isidor i-a spus că aceasta s-a făcut pentru ca Moise să nu fie ispitit de păcatul mândriei crezând că numai prin forțele lui a reușit să scape de războiul patimilor.

După mult timp Moise Arapul a fost făcut preot. Și ca preot s-a dovedit a fi răbdător, modest și iubitor de oameni. A fost preot 15 ani. A trecut la Domnul la 75 de ani timp în care a strâns 75 de călugări. Într-o zi i-a chemat pe călugări și le-a spus să fugă pentru că barbarii vor veni să-i ucidă. Călugării l-au îndemnat și pe el să fugă, dar el a răspuns: "Eu am atâția ani și aștept ziua aceasta ca să se împlinească cuvântul Stăpânului meu Hristos, care a zis: "Cel ce ridică sabia, de sabie va muri." (Viețile Sfinților pe August).

Călugării au fugit, rămânând în mănăstire doar cuviosul Moise cu încă 7 călugări. Când barbarii s-au apropiat, unul din cei 7, înfricoșându-se a fugit și s-a ascuns. Barbarii, venind, i-au măcelarit pe cei 6 călugări și pe Cuviosul Moise Arapul și "Fratele care fugise, șezând în locul lui unde se ascunsese, a văzut cerul deschis și șapte cununi luminoase pogorându-se din cer." După plecarea barbarilor, ceilalți călugări întorcându-se au luat trupurile celor uciși și le-au înmormântat cu cinste.

Cuviosul Moise Arapul se sărbătorește pe 28 August în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Nu știm nimic despre copilăria Cuviosului Moise Arapul, dar aflăm că a fost rău și a făcut ucideri când era sclav. Noi, cei de acum, care citim despre dânsul stând liniștiți pe un scaun, cu burțile pline și nefiind robi nimănui, cum putem judeca un om care fiind rob, cine știe prin ce trecuse? Mergând din rău în mai rău a ajuns tâlhar, apoi chiar șef de tâlhari și a comis multe lucruri urâte de Dumnezeu. Dacă am fi fost contemporani cu el, oare nu l-am fi judecat și nu am fi spus tuturor că acest om va sfârși în fundul de iad? Cine ar fi crezut că, prin mila lui Dumnezeu, Moise Arapul va renunța la lucrurile rele, se va călugări și chiar va aduce pe mulți alții la adevărata viață creștină, în final murind ca martir? Oare noi, oamenii obișnuiți, nu ne grăbim să judecăm prea repede pe cineva?

Oare, uitându-ne la semenii noștri sau la faptele lor, ne aducem noi aminte sfatul biblic: "Nu judecați ca să nu fiți judecați?" I-am învățat pe copiii noștri să nu judece pe alții? Nu cumva, împreună cu ei bârfim, comentând cu superioritate, toate greșelile colegilor noștri de servicii, toate greșelile colegilor lor de școală, toate greșelile vecinilor, prietenilor, celor de la biserică, celor de pe stradă, etc. E adevărat, trebuie să ne ocrotim copiii de influențe rele dar oare nu putem face aceasta fără a spune: "uite ce rău e copilul X sau Y?" Oare nu ar fi mai bine să le explicăm copiilor: "X sau Y nu a avut pe nimeni care să-i învețe ce e bine, sau nu au ascultat, sau au devenit dependenți și le este greu să-și revină; trebuie să vă fie milă de ei dar nu vă amestecați cu grupul lor pentru că ei o să aibe mult de suferit; mulțumește-i lui Dumnezeu că ne ai pe noi care suntem alături de tine la bucurie și la necaz"?

- Când scriu aceste rânduri am primit un telefon despre o tânără săracă de 24 de ani care a luat o doză mare de droguri, încercând să se sinucidă, iar acum este în comă și prietenul ei trebuie să decidă când să îi scoată respiratorul. "De ce nu îi contactează părinții?" am întrebat. "Nu are părinți" mi s-a răspuns. Mi s-a părut ciudat pentru că orice tânăr de 24 de ani

Cont. la pag. 24

Educarea ... *Cont. de la pag. 23*

trebuie să aibe măcar un părinte, dar cu tinerii care trăiesc mai mult pe stradă lucrurile stau altfel: unii s-au înstrăinat de familie când au fost luați cu forța de Children's Aid Society, apoi, crescând, au luat drumul străzii, alții au plecat de acasă goniți de părinți inconstienți, alții au părinți bolnavi prin cine știe ce adăposturi pentru săraci, iar alții pur și simplu nu au părinți pentru că niciodată nu au avut tată, iar mama, cine mai știe pe unde o fi și ea. Mi-l amintesc pe "Doppy" un alt copil al străzii care la 16 ani s-a sinucis tot cu droguri pentru că mulți râdeau de el. Mi se rupe inima de acești copii, dar numai Dumnezeu poate să-i judece. Nu îi lăsăm pe fiii și fiicele noastre să intre în compania copiilor străzii, pentru că nu știm dacă pot rezista tentațiilor, dar oare vrem să rădă de ei sau să-i judece? Nu! I-am învățat pe copiii noștri să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru ce au și le-am explicat că dacă au o viață mai bună decât alții au și datorită de a se purta mai bine decât alții?

- Înțelegem noi și le-am explicat copiilor că un om cât de rău ar fi el, prin harul lui Dumnezeu se poate schimba și poate deveni foarte bun? Pot copiii să țină minte că dacă vreodată vor face o greșală foarte mare, să nu deznădăduiască, ci să alerge cu frângere de inimă la Dumnezeu și să ceară iertare pentru greșala făcută? Putem noi să ținem minte că atât timp cât trăim și ne putem ruga mai există speranță pentru iertarea păcatelor noastre?

Doamne, ai milă de noi și salvează sufletele noastre și ale copiilor noștri!

Maica Preoteasă

Cuvânt de Suflet *Cont. de la pag. 17*

sufletul lui e veșnic, sufletul lui nu se nimicește. Doar trupul se nimicește, învelișul sufletului, cum zicem noi, căci este sufletul despărțit de trup și trupul despărțit de suflet.

Cum ar zice părintele Arsenie Boca, fiecare dintre noi, de fapt, poartă un necredincios în spate, pentru că necredincios este trupul. Trupul nu-l poți convinge, îl poți constrânge.

Ei, nu așa este viața omului viu, că sufletul e viu și trupul mort. Nu! și sufletul pătrunde în trup și dă viață trupului și până când este omul viu, până atunci nu se poate despărți sufletul de trup, iar când se desparte sufletul de trup, trupul se înmormântează, trupul se nimicește, se desființează într-un fel, dar se realcătuiește la învierea morților, prin puterea lui Dumnezeu. Să ne gândim la lucrul acesta, să nu ne închipuim că lucrul acesta se întâmplă ca un fenomen oarecare. Realcătuirea este prin puterea lui Dumnezeu! Dumnezeu, Care a creat pe om, este Acela care, prin puterea Lui, îl realcătuiește pe cel care se descompune, îl recompune. Dumnezeu știe cum este aceasta, pentru că, pentru noi, este o taină, o taină în care credem.

Așa ne gândim noi la Maica Domnului și când

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

RETURN SERVICE REQUESTED

zicem: "Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cea mai presus de minte și de cuvânt, care ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, noi credincioșii, te mărim". Ne gândim la Maica Domnului când zicem: "Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine s-a sădit pe pământ lemnul crucii, cel de viață purtător. Pentru aceasta, acum, înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim". "Rai de taină"! Pentru un credincios, gândul la Maica Domnului este ca și cum ar fi intrat în rai!

ăsta este avantajul nostru, al dreptmăritorilor creștini, spre deosebire de cei care nu sunt cistitori ai Maicii Domnului. Trebuie să facem deosebire între omul care este necinstitor, care e defăimător, și omul care nu e cinstitor. Sunt atâtea indiferențe față de Maica Domnului. Noi avem niște avantaje față de ei, și anume: nu ne putem închipui să fim credincioși față de Domnul Hristos și nepăsători față de Maica Domnului. Nu se poate așa ceva! Cel puțin în Biserica noastră, care este Biserica cinstitoare a Maicii Domnului.

În această perioadă când Biserica a rânduit să fie pomenită și cinstită Sfânta ei Adormire la 15 August a fiecărui an, poporul român cinstește această sărbătoare ca zi națională în care tot românul este liber să poată participa la slujbele de cinstire și preamărire a Maicii Domnului în Biserici și Mănăstirile noastre din țară.

Să ne ajute Maica Domnului la toți să fim cinstitori ai ei, cu nădejdea că ea se roagă și mijlocește pentru mântuirea noastră. Iar în inima ei de Mamă iubitoare ne cuprinde pe toți deopotrivă buni sau răi fiind, și inima ei de mamă iubitoare nu ne părăsește niciodată.

La mulți ani tuturor care poartă numele Sfânt al Maicii Domnului, Maria, Mărioara, Măriuca, Mariana, Marian.

Cu părințești binecuvântări.

+ Irineu, Episcop Vicar